வெளியீடு எண். 379.

சம்பிரதாய தீபம்

தருமபுர ஆதீனம்.
1956.

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

இரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆனந்தபரவச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

குருபூஜை விழா மலர்

20—12—'56

தருமபுர ஆதீனம் 25 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்,

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வெளியீடு எண். 379.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
குருபாதம்

சம்பிரதாய தீபம்

திருக்கயிலாய பரம்பரை ஸ்ரீ கண்ட சந்தான சம்பிரதாய அவிச்சின்ன ஞானபீடமாகிய தருமபுர ஆதீனத்து

ஸ்ரீமத் சிவாநந்த முனிவர்

அருளியது.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்
இருபத்தைந்தாவது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்
திருவுளப்பாங்கின்வண்ணம்
வெளியிடப்பெற்றது.

உரிமைப் பதிவு] 1956 [தருமபுர ஆதீனம்

முதற் பதிப்பு 1928
இரண்டாம் பதிப்பு 1956

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்,
தருமபுரம்.

உ

குருபாதம்

சம்பிரதாய தீப வெண்பா

பொருளடக்கம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்துப் பத்தாவது குருமூர்த்தியாக விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் காலத்துக் (கி. பி. 1740) காசியம்பதி முத்திமண்டபத்தே அவர்கள் திருமுன்னர், சிவாநந்த முனிவர் என்பார் புறச்சமயத்தார் சைவசமயப் போருட்குக் கூறுந் தடைகளை மறுத்துத் தமது பீடாதிபர் பரம்பரையில் வழங்கிவந்த சம்பிரதாயக் கோள்கைகளை இந் நூலின்கண் தெளிவாக வரைகின்றார்.

குருபூஜைத் திருநாள்

எண்	சந்தானகுரவர் பரம்பரைத் திருநாமம்	பரிபூரண ஸ்தலம்	மாதம்	பக்ஷம்	திதி
1	ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திதேவர்	இவர்கள் கைலாய வாசிகள்			
2	திருநந்திதேவர்				
3	சனற்குமாரமுனிவர்	,,			
4	சத்தியஞானதரிசனிகள்	,,			
5	பரஞ்சோதிமாமுனிகள்	,,			
6	மெய்கண்டதேவர்	திருவேண்ணெய்	ஐப்பசி	சுக்கில	ப்ரதமை
7	அருணந்திசிவாசாரியார்	துறையூர் [நல்லூர்	புரட்டாசி	கிருஷ்ண	த்ரயோதசி
8	மறைஞானசம்பந்தர்	திருக்களாஞ்சேரி	ஆவணி	சுக்கில	த்விதியை
9	உமாபதிசிவாசாரியார்	கோற்றவன்குடி	சித்திரை	ஷை	த்வாதசி
10	அருணமச்சிவாயர்	ஷை	மார்கழி	ஷை	பௌர்ணமி
11	கங்கைமெய்கண்டார்	சீகாழி	கார்த்திகை	கிருஷ்ண	பஞ்சமி
12	பழுதைகட்டிச்சிற்றம்பலவர்	மதுரை	பங்குனி	கிருஷ்ண	நவமி
13	பழுதைகட்டிஞானப்ரகாசர்	காளத்தி	ஐப்பசி	கிருஷ்ண	சதுர்த்தி
14	ஞானப்ரகாசர்	திருவாரூர்	ஷை	கிருஷ்ண	ஷஷ்டி

15	குருஞானசம்பந்த தேசிகர்	தருமை	வைகாசி	கிருஷ்ண	ஷஷ்டி
16	ஆனந்தபரவச தேசிகர்	ஷ	மார்கழி	கிருஷ்ண	திருதியை
17	சச்சிதானந்த தேசிகர்	ஷ	ஆனி	சுக்கில	ஸப்தமி
18	மாசிலாமணி தேசிகர்	ஷ	புரட்டாசி	சுக்கில	ஏகாதசி
19	ஞானசம்பந்த தேசிகர்	ஷ	ஆவணி	சுக்கில	த்விதியை
20	திருஞானசம்பந்த தேசிகர்	சிந்துபூந்துறை	சித்திரை	கிருஷ்ண	ப்ரதமை
21	திருவம்பல தேசிகர்	தருமை	ஐப்பசி	சுக்கில	பௌர்ணமி
22	அழகியதிருச்சிற்றம்பல தேசிகர்	கோட்டூர்	கார்த்திகை	சுக்கில	ஏகாதசி
23	திருநாவுக்கரசு தேசிகர்	தருமை	ஐப்பசி	சுக்கில	பௌர்ணமி
24	சிவஞான தேசிகர்	ஷ	ஷ	கிருஷ்ண	தசமி
25	சச்சிதானந்த தேசிகர்	ஷ	மார்கழி	சுக்கில	தசமி
26	முத்துக்குமார தேசிகர்	ஷ	சித்திரை	கிருஷ்ண	அஷ்டமி
27	ஞானசம்பந்த தேசிகர்	ஷ	ஆவணி	கிருஷ்ண	ஏகாதசி
28	கந்தப்ப தேசிகர்	ஷ	ஷ	கிருஷ்ண	நவமி
29	மாசிலாமணி தேசிகர்	ஷ	தை	கிருஷ்ண	ஷஷ்டி
30	சச்சிதானந்த தேசிகர்	சிவசைலம்	கார்த்திகை	சுக்கில	த்வாதசி
31	மாணிக்கவாசக தேசிகர்	திருபுவனம்	மாசி	கிருஷ்ண	சதுர்த்தி
32	சிவஞான தேசிகர்	திருப்பனந்தாள்	கார்த்திகை	சுக்கில	பௌர்ணமி
33	மாணிக்கவாசக தேசிகர்	தருமை	ஆனி	சுக்கில	சதுர்த்தி
34	சிவஞான தேசிகர்	ஷ	ஆடி	கிருஷ்ண	ஸப்தமி
35	சச்சிதானந்த தேசிகர்	ஷ	பங்குனி	கிருஷ்ண	பஞ்சமி
36	மாணிக்கவாசக தேசிகர்	ஷ	ஐப்பசி	கிருஷ்ண	சதுர்த்தி
37	சுப்பிரமணிய தேசிகர்	ஷ	ஆனி	சுக்கில	சதுர்த்தி
38	சண்முக தேசிகர்	ஷ	வைகாசி	சுக்கில	நவமி

உ

சிவமயம்

சம்பிரதாய தீபம்

முதற்பதிப்பின்

முகவுரை

சைவ சமய மெய்ச்சம யந்தனி
லுய்வகைச் சமய வுயர்நிலைத் தவரையு
மெய்ப்பில்சந் தானத் துய்ப்பவர் தமையு
மவர்வழிக் குழீஇய தவர்தமை யுஞ்சால்
பரம்பரை யவரையுஞ் சிவனெனப் பேணி
யாங்கவர் வழங்கிய பாங்கமை வழக்கம்
வழிவழி சிறப்பப் பழியிலா மரபி
னிலையிற் பிரியாக் கலையோடு சிவணி
நன்மைகைப் பிடித்து ஞான நெறியின்
றன்மை மாந்துதல் சான்றோர் கடனே,

ஆதலின், ஈண்டு

நற்பொருளாம் பரம்பாலி னந்தியரு ணூலும்
நல்வழியாம் மெய்கண்டான் சண்பையர்தம் நாதன்
அற்புதமா முமாபதிதா மிவருரைத்த நூலும்
ஆகமத்தி னுட்பொருளு மளவில்பர சமயப்
புற்புதமாம் நிலையில்பொரு ளனைத்தினையும் பார்த்துப்
பொருண்மைப்பா லறியாத மருண்மைப்பா லுடையேன்

ஸ்ரீகண்ட சந்தான சம்பிரதாய அவிச்சின்ன பரம்பரையின்படி உண்மை நெறியை யறிதல்வேண்டுமென்னும்

ஆதரவுடன் சுவடிகளைக் கருத்தூன்றிப் பார்த்தவளவில், பல அரிய நூல்களிடையே சம்பிரதாய தீபமென்னும் இச்சீரிய நூல் கிடைக்கப்பெற்று, அதனைப் பிரதிசெய்து படனஞ்செய்து வருகையில், எனது நண்பர் பலர் விருப் பத்திற் கிணங்கிப் பிரசுரிக்கலாயினேன். என்மாட்டு யாதேனுந் தவறுளதேற் பெரியார் பொறுப்பது கடனே.

இந்நூல், வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சித்தாந்தத்தை எளிதின் விளக்குதலின், யாவர்க்கும் பயன்படத்தக்கது. இதற்கு உரையொன்று எழுதக் கருதினே னாயினும், விரி வஞ்சிஅதனை விடுத்து, என் ஆற்றலுக்கு இயன்றவரை யதிகாரவடைவும் செய்யுளியைபும் மாத்திரம் காட்டி யுள்ளேன். விரிந்த அறிவுடையார்க்கு நூற்பொருள் விரிந்து தோன்றும்.

தாரணியிற் செல்வருஞ் சான்றோருந் தந்தம் நிலைமை யிற் றளராது நின்று, உண்மை ஞானத்தை உள்ளவாறு உணர்ந்துய்தற் பொருட்டு, உயரிய சம்பிரதாய நூல்களைக் கற்றல் உத்தமவியல்பாதலின், அன்னாரது பயன் கருதி, இச் சித்தாந்த நூலை வெளியிடும் பணியில் என்னை நியமித் தருளிய தருமபுர ஆதீனத்து 23 ஆவது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகளுக்கும், நடுவூருள் வேதிகைசுற்றுக்கோட்புக்க பழம் பொருந்திய தேமாவன்ன தங்கள் திருமாளிகைப் புத்தகநிலையத்தில் இந்நூலுட்பெரும் பகுதியை யான் பிரதிசெய்துகொள்ள அநுமதி தந்த ஸ்ரீகாழி ஸ்ரீமான் ச. சதாசிவ முதலியார் அவர்களுக்கும் என் வந்தனம் கூறுகின்றேன். தொண்டை மண்டலத்துத் தூயோர் ஆகிய இவ்விருவரும் இங்ஙனம் அருளுடையர் ஆவர்.

சிறந்த நுகர்ந்தோழுகுஞ் சேல்வ முடையார்
அறஞ்சேய் தருளுடைய ராதல்—பிறங்கல்
அமையோடு வேய்கலாம் வேற்ப அதுவே
சுமையோடு மேல்வைப்பா மாறு. —பழமோழி 215

'உலகு யிர்க்கேல்லாம் பசுபதி யோருமுத லாயி, னலகில் சீருடையவன்மோழி மறையேனி லதன்க, ணிலக றம்பல வற்றினும்'' இதற்கிணேயிலதேல், இவ் வுயரிய சம்பிரதாயத்தின்கட் சிவபேருமான் எம்மை நடத்தித் தமது இன்னருளேப் பாலிப்பாராக. யாவர்க்கும் சிவம் உண்டாகுக. வேதநேறி தழைத்தோங்க, மிகு சைவத் துறை விளங்க, பூதபரம்பரை போலிக.

தோற்ற முடையார் சிவமுறுவர் மேய்ஞ்ஞானத்
தேற்ற முடையா ரிவர்.

ஸ்ரீகாழி,
பிரபவஹு
கார்த்திகைமீ
12உ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயன்

சிவமயம்

‘சம்பிரதாய தீபம்’ ஆவது ‘மரபு விளக்கம்’. மரபு பல. இவ்வருள் நூலிலே குருமரபும், சாத்திரமரபும், குருபீட மரபும் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

இது வேண்பாவாலானது. இதனை அருளியவர் தருமை யாதீனத்துப் பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களிடத்தில் அருளுபதேசம் பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீமத் சிவாநந்த முனிவர்.

ஆசிரியர், சைவ சித்தாந்த சாத்திரப் பயிற்சியில் மிகத் தேர்ந்தவராயிருப்பது வியப்பன்று. அது தருமை யாதீனத்தின் சிறப்பாகும். அளவை நூற்போருளின் தேர்ச்சியும் அதனைச் சைவ சித்தாந்த நுண்போருளோடு போருத்திச், சிறந்த உவமைகளைக் காட்டித் தேளியச் செய்யும் பேருமையும் அவரது ஒப்புயர்வற்ற ஆற்றலை உணர்த்தும்.

இந்நூலின் அருமை பேருமைகளை மிக விரித்து எழுத விருப்பம் இருந்தும், திருவருள் துணை நிற்கவில்லை. ஒரு முறை இத் திருவேண்பாக்களைக் கற்றுணர்ந்தவரும் ஆசிரியரது பாவன்மையையும், நாவன்மையையும், அருட்டிறத்தையும், சிவஞான சாத்திராநுபவத்தையும் தேளிய உணர்வர்.

ஞாஞவரண விளக்கத்தின் அளவையை உணரின், அவ்வாற்றல் இவ்வாதீனத்து முனிவராகிய வேள்ளியம்பல வர்ணருடையது என்பது சாலப் போருந்தும். அருஞ்

சொற்பொருளும் பாட்டகராதியும் இப் பதிப்பில் புதியன வாகும்.

இந்நூலை இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிடப் பணித் தருளிய, 25-ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிர மணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவடிகளை முப்பொறித் தூய்மையுடன் போற்றி வணங்கும் பெருவகையுடையேன். அவர்கட்குச் சைவ வுலகம் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையது.

தருமையாதீனம்,
20—12—56.

அடியன்,
முத்து. சு. மாணிக்கவாசகன்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருபாதம்

சம்பிரதாய தீபம்

காப்பு

ஓங்குமா னந்தவனத் தோரோளியா மெய்யானைக்
காங்கே திருவிளையாட் டைந்தொழில்க—ளோங்கார
நாத முழக்குயிர்ப்பு ஞானதி மும்மதமேன்
போதங் கவளப் போசிப்பு. 1

விசுவேசராதியர் வணக்கம்

விசுவபதி சத்தியுமை மெய்க்கங்கை மைந்த
ரசபையிடத் தோங்காரத் தானை—நிசமுருக
னெண்ணி லடியா ரிவர்வடிவ மெல்லாமேன்
கண்ணிரண்டாய்க் காணுது காண். 2

நடராசர் துதி

அரவாகு மாயைபிடித் தார்த்தவினை சுட்டே
விரவுமலங் தாழ மிதித்துத்—திரோதான
மோதியுயி ரைத்தூக்கி முத்திரையான் முத்திதரு
நாதனு னந்தநட னம். 3

(அ) குருமரபு சம்பிரதாயம்

1. குரு வணக்கம்

கல்லா னிழல்வாழ் கயிலாய நாதபதி
சல்லாப நந்தி சனற்குமர—னல்லார்கள்
சேர்சத்ய ஞான தேரிசி புரஞ்சோதி
பேர்வெண்ணெ மெய்கண்டான் பின். 4

துறையூ ரருணந்தி தூய கடந்தை
மறைஞான சம்பந்த மைந்த—னிறைபுலியூர்க்
கோற்றங் குடிவாழுங் கோமா னுமாபதிபின்
பெற்றமச்சுச் சேட்டியார் பின். 5

கழுமலத்தில் வந்தருள்சேர் கங்கைமேய் கண்டான்
பழுதைகட்டிச் சிற்றம் பலவன்—பழுதைகட்டி
ஞானப்ர காசன்ரு ணற்கமலை மாநகர்வாழ்
ஞானப்ர காசனரு ளுடு. 6

ஞானசம் பந்தனு னந்த பரவசன்பின்
ருனவனு கின்றசச்சி தானந்த—னூனமற்
ரோர்மாசி லாமணிபின் ஞோர்ஞான சம்பந்தன்
சார்திரு ஞானசம்பந் தன். 7

எங்குஞ் சிவமா யிலகுதிரு வம்பலவன்
றங்கு மழகியசிற் றம்பலவன்— கங்குல்
பகலற்ற காட்சி பதிப்போன் தருமை
யகல்கிலா நாவுக் கரசு. 8

என்னுங் குரவ ரிடைவிடா தேயருள்சேய்
மன்னுசித் தாந்த வழக்கருளி—யேன்னையாள்
சீரார் சிவஞான தேசிகசம் பந்தன்தாள்
ஆர்வமுடன் வைப்பே னகத்து. 9

2. நூற் சிறப்பு

சம்பு சிவஞான சாத்திரபா ரம்பரையிற்
சம்பிரதா யங்களோன்றுந் தப்பாமற்—சம்பந்தன்
சோன்னபோரு ளாதலினல் தோண்டரறி யிந்நூற்பேர்
பன்னுசம்ப்ர தாயதீ பம். 10

3. அவையடக்கம்

ஆதார சத்திமுத லண்டமாங் தங்கோடி
நாதவரை யாதனமு நன்மூலஞ்—சோதிசிவ
மேன்றுநின்ற மேய்யடியா ரேண்ணிலிங்க மூர்த்திகளுக்
கின்றேனுள மேதிருக்கோ யில். 11

புன்மை†மிகை யானலும் போல்லாதேன் ஞர்நல்லார்
நன்மை†மிகை யானலு ஞானமிலார்—வன்மை
யினுற்சோல்வ தேத மியல்பாத லாலே
எனுற்றிருத்தக் கூடுமோ வின்று. 12

அடியேன்புன் சோல்லா மழுக்குத் துணியின்
முடியு முடியாத மூன்று—நேடிய
போருளைக்கைக் கோள்வார் போதிந்ததுதீ தேன்று
ரோருமணிகைக் கோள்வா ருவந்து. 13

† 'வேகு' எனலும் பாடம்.

அன்ப ரிருணீங்கி யானந்த மெய்யருந்தத்
தேன்சம் பிரதாய தீபத்தை—யன்பாய்த்
தவாநந்தர் போற்றச்செய் தான்றருமைக் காசிச்
சிவாநந்த ஞுந்தே சிகன். 14

குரு மரபு விளக்கம் இத்துணையும்

முதல் நூறு செய்யுளும் பத்துச் சம்பிரதாயங்கள் குரு மரபைப் பற்றியவை. 101-186 வரை 86 சம்பிரதாயங்கள் சாத்திரத்தையும் குரு பீடத்தையும் பற்றியவை. ஆகச் சம்பிரதாயம் 96.

4. ஞானசம்பந்த விபவம்

இது ஞானப்பிரகாசருக்கும் ஞானசம்பந்தருக்கும் உள்ள அந்தரங்க உரிமையை முற்பட்டோர்மேலேற்றிக் கூறுகின் றமையின் விபவமாயிற்று. இவ்விபவத்தை ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் இந்நூலாசிரியர்க்கு இச்சமயத்துச் சிவபோக சாரத்தின் அதிகாரமாகவே உண்ணின்றுணர்த்தினர் என்ப தோர் கோள்கையுளது.

அருவு முருவு மருவுருவு மல்லா
வோருவ னுயிர்க்குயிரா யோங்கித்—திருவார்
கமலைவரு ஞானப்ர காசனென வந்தே
அமலபதந் தந்தெனையாண் டான். (சிவபோகசாரம் 2)

ஆரறிவார் நீதிவழி யாரறிவார் சித்திமுத்தி
யாரறிவார் நற்றவங்க ளன்பனைத்தும்—பாரேவர்க்குங்
கர்த்தன் கமலையில்வாழ் ஞானப்ர காசனெனும்
அத்தனென்போல் வந்திலனு ஞல். (சிவ 3)

அரியயற்கு முன்ரு ளடிமுடியுங் காணுப்
பேரியவனே வந்து பிறந்து—துரியம்
பேருக்குகின்ருன் ஞானப் பிரகாச ஞகி
இருக்கின்ரு ஞருரி லின்று. (சிவ 4)

கண்டேனிப் பாசங் கழிந்தே னமுதைமுகந்
துண்டேன் சுகானந்தத் துள்ளிருந்தேன்—வண்டிமிர்காத்
தேனேப் பொழிகமலேச் சேங்கமலப் போற்பாத
ஞானப்ர காசனேயே நான். (சிவ 5)

உள்ளிருந்தே யேன்று முணர்த்துகினுங் கண்டிலரேன்
றுள்ளும் புறம்புமா வோமேன்று—மேள்ள
நரருருவா யாரூரில் வந்தான் நமையாண்
டருள்புரிஞா னப்பிரகா சன். (சிவ 6)

இருளுதயம் நீக்கு மிரவியைப்போ லேன்னு
ளருளுதயம் நன்ரு யருளி—மருளுதயம்
மாற்றியவ ஞரூரன் மாமறையு மாகமமுஞ்
சாற்றியஞா னப்பிரகா சன். (சிவ 7)

ஒழியாத பேரின்பத் துள்ளா யுலகில்
விழியா திருந்து விடவே—யழியாத
பூரண சேங்கமலப் போற்பாதா தேன்கமலே
யாரண நாயேற் கருள். (சிவ 8)

தேடுந் திரவியமுஞ் சிற்றறிவும் பற்றுதலுங்
கூடும்போய் யேன்றருளிற் கூட்டிஞன்—நாடரிய
ஞானப்ர காசனுயர் நற்கமலே மாநகர்வாழ்
வானப் பிறையணிந்த மன். (சிவ 9)

காயங் கரணமுதல் நான்கினுக்குங் காரணந்தா
ஞயவிருள் மாயை யதுவேன்ருற்—றூயபோருட்
போதனே சேங்கமலப் போற்பாத னேயேனீ
யேதேன்று சோல்லா யினி. (சிவ 25)

சேங்கமலப் போற்பாதன் சீர்பாத வல்லபங்க
ணங்கமலே வாழ்கிளியே நாடிக்கேள்—சங்கையிலாத்
தத்துவத்தைக் காட்டியதிற் றத்துவத்தைக் காட்டியருட்
டத்துவத்தைக் காட்டியது தான். (சிவ 28)

தேசு சேறிகமலேச் சேங்கமலப் போற்பாதன்
பேசுதமிழ் ஞானப் பிரகாசன்—பாசவினே
வாட்டினுன் மீட்டும்நான் வாரா வகையருளேக்
காட்டினுன் கூட்டினுன் காண். (சிவ 29)

அகத்தை யிழந்தருளா யவ்விடத்தே தோன்றுஞ்
சுகத்தி லழுந்திவிடச் சோன்ஞன்—மகத்தான
சிற்பரஞ ரூர்தனில்வாழ் சேங்கமலப் போற்பாத
தற்பரஞா னப்பிரகா சன். (சிவ 32)

ஈச னடியி லிருக்கையிலே யேங்கேங்கும்
மீசனடி தேடி யிளேத்தேனே—பேசரிய
போற்பதத்தன் சேங்கமலப் போற்பாதன் றன்னுடைய
நற்பதத்தைக் காணுமுன் நான். (சிவ 48)

நற்பதஞ்சே ராரூரின் ஞானப்ர காசனேந்தை
தற்பரனேர் ஞானவாள் தந்தானே—சோற்பனத்துங்
காரார் மறலியயன் கண்ணனுக்கு மஞ்சேனே
ஆராலு மேன்னசேய்ய லாம். (சிவ 49)

வேறும்பாழிற் பேரின்ப வேட்டவேளி தன்னிற்
குறும்பாளர் காணுக் குடிலி—னுறும்பாச
மோட்டியேனே வைத்தனனே யுற்றபிர பஞ்சமேலாம்
ஆட்டியஞா னப்பிரகா சன். (சிவ 50)

என்றுஞ் சிவத்தோ டிணைபிரியா தேயறிவாய்
நின்றபடி தன்னை நிகழ்த்தினன்—மன்றின்
நடமாடு மாரூரன் ஞானப்ர காசன்
திடமாக வேன்னுள்ளத் தில். (சிவ 51)

நாதனுர் தேன்கமலை நாயகனு ரேன்னுயிர்க்கும்
போதனுர் சேங்கமலப் போற்பாதர்—பேதமற
வோன்றிரண்டு தானறவே யுண்மையிலே கூட்டியேனே
யின்றறவே வைத்துவிட்டா ரே. (சிவ 52)

நன்கருத்தே தேன்கமலை ஞானப்ர காசனே
யேன்கருத்தே யுன்கருத்தேன் றேண்ணும—லுன்கருத்தை
யேன்கருத்தேன் றேண்ணியே யான்பட்ட துன்பமேலா
உன்கருத்தே தீரவறி யும். (சிவ 97)

போல்லாத தீவினையிற் போகார்கள் போனுலு
மேல்லாஞ் சிவன்சேயலே யேன்றிருப்பர்—நல்லார்க
ணத்துங் கமலையில்வாழ் ஞானப்ர காசனருள்
‡சத்தும் பிரியா தவர். (சிவ 102)

அலையா மறிவை யலையாத வாறு
நிலையா வருளி னிறுத்தித்—தோலையாமற்
பூண்டவஞ்ஞா னத்தையேலாம் போக்கியேனே நன்ருக
ஆண்டவன்ஞா னப்பிரகா சன். 15

‡ சற்றும் என்பதன் மருஉ.

மாதா வுதரத்து வந்துதியா வண்ணமேனை
நாதாந்தத் தப்புறத்தே நாட்டினுன்—வேதாவும்
நாரணனும் நாடறிய நற்பதத்தன் றேன்கமலை
யாரணன்ஞா னப்பிரகா சன். 16

கமலையின்வாழ் ஞானப்ர காசனுக்கா ளானேம்
அமல னருளி லடைந்தோம்—நமலம்போ
யங்கெழுந்தோ மானந்த சாகரத்தி லாடினேம்
எங்கெழுந்தேன் ஞாயி றேமக்கு. 17

அருளேது யானே தறிவேது மாயை
மருளேது கன்மமல மேது—போருளேது
நற்பரனே தேன்கமலை ஞானப்ர காசனே
தற்பரனே தேசிகனே சாற்று. 18

ஏதமில்லா வாரூர்க் கிறைவ னேனதுளத்தில்
பேதமில்லா ஞானப் பிரகாசன்—பாதமலர்
பூணுத மெய்த்தலையும் போய்த்தலையே போன்மேனி
காணுத கண்ணுமரக் கண். 19

நங்கமலை வாழ்கின்ற ஞானப்ர காசனே
சேங்கமலப் போற்பாதா தேசிகா—வேங்கு
முனக்குள்ளே யானிருக்க வோடிவந்தே நாளு
மேனக்குள்ளே நீயிருந்தா யே. 20

பேருவேத ஞானப் பிரகாசா சேங்கைத்
தருவே யடியார் தவமே—குருவே
யுனையறிய மாட்டார்க ளுள்ளபடி யேங்குந்
தனையறிய மாட்டா தவர். 21

சிவத்தி லிருக்கச் சிவந்தேடி யெங்கு
மவத்திற் றிரிந்துழல்வா ரந்தோ—தவத்திலினி
தாரூரன் ஞானப் பிரகாச ஞனந்தப்
பேரூரில் வாழாத பேர். 22

நம்பனே தேன்கமலை ஞானப்ர காசனே
யும்பரயன் மாலறியா வுத்தமனே—நம்பினர்க்கு
மெய்யனே நாயேன் வினையை விழவுதைத்த
வையனே யென்னாண்ட வன். 23

நற்றவனே யாரூர்வாழ் நாலேழ் சகலகலை
கற்றவனே ஞானப்ர காசனே—யுற்றேன்னை
மன்னேன்ரு யிவ்வெள்ள மாகடலின் மன்னும
லேன்னேன்று கேட்டேனி யான். 24

கற்பார்கல் லாநிற்பார் கற்ருரிற் சேந்தமிழ்நூற்
போற்பாயுங் சேங்கமலப் போற்பாதன்—சோற்பாரி
னல்லார் புகழ்கமலை ஞானப்ர காசனேப்போ
லேல்லாம்வல் லார்தமைக்கா ணேம். 25

இங்குவரச் சற்றுமினி யெண்ணுதோ வாரூர்வாழ்
கங்கைபுனே ஞானப்ர காசனே—சங்கரனே
முன்னு வலர்க்கிரங்கி மூதிருளிற் சேன்றபத
மேன்னு வலுக்கிரங்கி யே. 26

5. முப்போருளளவை

சம்பந்த நாதனே சாற்றுமோரு விண்ணப்ப
மம்புவிமெய் கண்டா னருள் புதல்வன்—சம்பந்த
னப்பனரு ணந்திசித்தி யாரளவை யின்போருளே
முப்போருண்மேல் வைத்து மோழி. 27

மைந்தகேள் மெய்கண்டான் மைந்தன்மைந் தன்மைந்தன்
தந்தசிவ ஞானபோ தஞ்சித்தி—புந்தி
பரித்த பதிபசு பாசப் பனுவ
லருட்பயனூ லாதியுண்மை யாங்கு. 28

சிவதருமோத்தர நூலாசிரியராகிய மறைஞானபண்டாரஞ் செய்த பதி பசு பாசப் பனுவல் வேறு, இங்குக் காட்டிய பதி பசு பாசத் தோகை வேறு. தருமையாதீன வெளியீடு எண் 29 (1940)ஆக வெளி வந்தது.

பார்மே லளக்கப் படுவ தளவையா
மேர்கோள் முகத்த லெடுத்தலுட—ஞேர்பொருளே
யெண்ணுத னீட்ட லிவைநான்கா முப்பொருட்கு
நண்ணுமள வைசொல்வோம் நாம். 29

பிரமாதா ஞாதுருவாம் பேசுமுயிர் சத்தி
மருவருளும் ஞானம்ப்ர மாணம்—பிரமேய
மேகனே ஞேய மிவையொன்ரு மானந்த
போகம் பிரமிதியாம் போற்று. 30

பேசுபிர மாதா பிரமாண மூன்ருகு
மேசில்பிர மேய மிருவிதமா—மாசில்
பிரமிதியோன் றேஞானம் பேணுதாட் டாந்தங்
குருவருளா னீயறிந்து கோள். 31

பிரமாண மூன்றையுங்கேள் பேசவருங் காண்டல்
கருதலுரை யென்றறிஞர் காண்பர்—பிரமேயந்
தன்னியல் பென்றுந் தகும்பொதுவென் ருேரிரண்டா
முன்னிவிரிப் போமேநீ யோர். 32

குருவை மனிதனே கூறுசிவ னேவேன்
றிருமையாய்க் காண்டலைய மேன்பர்—குருவை
மனிதனேன்றுள் ளேதான் மதித்தல் திரிவாஞ்
சேனியாமே நீயுந் தேளி. 33

சவ்விகற்பக் காட்சி சடத்தையைந்தோ டேயறிந்து
போய்வகையாம் பாசத்தைப் போக்கலா—மவ்வுயிரா
ஞாதுருஞா னத்தாலே நாடிரே யங்காண்ட
லோது நிருவிகற்ப முன். 34

அபாவமோ ரைந்தா யதனுள் ளபாவ
சுபாவங்கண் காட்சியிலே துன்னும்—விபுமைந்தா
இல்லா வபாவ மேழிலனுமா னத்தடங்கு
நல்லோர்கள் சோல்வரிது நாடு. 35

போருளருத்தா பத்தி புகழோப் புவமை
தேருளோழிபே நற்பாரி சேடம்—வருமுண்மை
சம்பவ நல்லியல்பு சாருஞ் சுபாவலிங்க
நம்புமைந்து மேய்யனுமா னம். 36

ஐதிக மேன்றுமரு ளாகமத்தி லேயடங்கு
மேய்தவரு ணையா யிகன்பாட்டன்—மேய்திகழு
நீண்ட பவுரா ணிகர்வேறேன் பார்சைவ
ராண்டளவை மூன்றேன்பா ராய்ந்து. 37

உதகமேடுக் கப்போன ஞேட்டைக் குடத்தி
லதிலையேனி லுள்ள வபாவ—மிதுகாட்சி
யில்லிக் குடத்தானே யேன்ருனீ ராடுகேன்ற
லில்லபா வம்மானத் தேண். 38

இலைத்தேக ஞானிக்கேன் றுள்ள வபாவ
மலைப்பிலாக் காட்சியிலே மன்னு—மலைப்பிற்
சுபாவசித்தி யில்லையண்டத் தோற்றமென்ற லில்லா
வபாவமனு மான மறி. 39

கங்கா நதியிலே காணுமிடைச் சேரியேன்றுற்
கங்கையிலே யாயரில்லங் காட்டுவரோ—கங்கைக்
கரையிலிடைச் சேரியேன்றல் காணருத்தா பத்தி
விரவுமனு மானம் விளம்பு. 40

ஆன்மாவை யாக்கி யளித்தழிப்ப னீசனேன்று
லான்மாவுண் டாகி யழிவனே—ஆன்மாவின்
காயமுண் டாகிநின்றே காண வழியுமேன்றே
யாய்தலருத் தாபத்தி யாம். 41

ஒப்புவமா னந்தா னேருசார் மரையறியா
னிப்புவிமே லாவைப்போ லேன்றுகேட்—டப்படியோ
என்றுவனத் தோடி யேழின்மரையைக் காண்பதுவா
மோன்றனுமா னத்தடங்கு மோர். 42

சூரியனைப் போலச் சோருபசிவ னேன்றக்கா
லேர்கோளுப மானமா மீரிரண்டு—நேர்கோளலா
மீங்கிதுபோல் முப்போருட்கு மேதுவமை வந்திடினு
மாங்காங்கே நான்கேன் றறி. 43

பாரிசே டந்தான்சம் பந்தகுரு வாதிலே
காரமணர் †புத்தர் கருதிருவர்—ஊரறிய
வேன்றதில்லை யேன்றக்கால் மேய்ஞ்ஞான சம்பந்தர்
வேன்றதுதா னிச்சயமா மே. 44

† புத்தர் கழுமலரை என்றும் பாடம்,

பதிபசுபா சத்திற்ப்ர பஞ்சவநு போகம்
பதிபாசத் துக்கில்லேப் பார்த்தே—விதியேன்னி
லான்மாவுக் கேயா மதுபாரி சேடமா
மேன்பார்ப்பார்க் கில்லே யிது. 45

உண்மையே சம்பவமா மோர்நூறு போன்னிலே
யேண்பதுபோன் னுண்மையா மேப்போதுங்—திண்புவிமே
லோர்போருளேச் சோல்லிலதற் குள்ளதுதா னுண்மையே
சேர்அநுமா னத்தடங்குஞ் சேப்பு. 46

ஆயிரப் போற்கிழிக்கு ஊஞ்னூறு போன்வ்யாத்தி
நேயநிட்டை கூடு நிருமலர்க்குட்—டுய
போதுஞானக் காட்சி புகழும் வியாத்தி
இதுசம் பவமுண்மை யேண். 47

இயல்பு சுபாவலிங்க மேட்டுப்பேர் கூடித்
துயிலு மிடத்தயுத சோன்னம்—பயமுறவே
காணு விடிலேழுவர் கள்வரல ரேன்ருேருவ
ருணவரை தல்அனுமா னம். 48

துக்கசுக போகந்தான் சோல்சித்துக் கேன்னும்பே
ரக்கணமே நல்லோ ரமலமா—மிக்கபதிக்
கில்லேயேன் றேவரைங்தே யிங்கியம்பல் தானியல்பா
நல்ல சுபாவலிங்கம் நாடு. 49

ஐதிகங் கன்னபா ரம்பரிய மாகுமே
பைதிரமோ ராலிற் பசாசுண்டேன்—றுய்வோர்க்குக்
கேட்டபடி சோல்லல் கிளர்காட்சி மானமல்ல
நாட்டாக மத்தடங்கும் நாடு. 50

2762

மைந்தன்கா ணனேன்று மண்மே லருட்குருவாற்
பைந்தண் கயிலைப் பரம்பரைகேட்—டுந்தியே
வன்னுச் சிரமம் மறந்துபதே சங்கேட்டல்
கன்னபா ரம்பரியங் காண். 51

அபாவமுத லேழு மரும்பத மாதல்
சுபாவந் திருட்டாந்தஞ் சோல்லில்—விபுவாகு
முப்போருட்குஞ் சோன்னேமேல் முன்போற்சோன்
ஞல்விரியும்
முப்போருட்குஞ் சோல்வோ முயன்று. 52

அன்னியமாஞ் சாதியீ தாகுந்தன் சாதியி
தேன்னு விலக்கணந்தா னேகபதி—தன்னியல்பு
சச்சிதா னந்தந் தரும்போதுஞா னக்கிரியை
இச்சா சோரூபனேன்றே யேண். 53

அன்னியமாம் பாச மரனுந்தன் சாதியின்றித்
தன்னியல்பிங் கான்மாச் சதசத்தா—மன்னியம்போய்
நித்தியவி யாபகச்சித் தேன்றக்கா னேர்போதுவா
முத்தமனே நன்ரு யுணர். 54

நித்தசடம் பாசம் நிகழும் போதுவாகும்
வைத்தமலத் துக்கு மறைப்பிருளும்—போய்த்த
மயக்க வறிவாகு மாயைகன்மங் கட்கிங்
கியக்குவிகா ரந்தன் னியல்பு. 55

சம்பந்தங் கேளாய் தரும்பதிக்குஞ் சத்திக்குஞ்
சம்பந்த மேக சமவாயம்—நம்புயிர்க்கும்
*மாது பதிக்கும் அநந்நியதா தாத்மிகமா
மோதுவோ மேற்கே ளுவந்து. (*ஆதிபதியோ?) 56

அனாதி யுயிர்க்கு மனாதிமலத் திற்கு
மனாதிசை யோகமே யாகும்—வினைமாயை
யோத்தவுல குக்கு முயிர்க்குஞ்சம் பந்தஞ்சை
யுத்தசம வாய முணர்ந்து. 57

அரனுக்குச் சத்தி யதற்கான்மா வாவிக்
கிருளுக்குச் சுத்த மிதற்குப்—பெரிய
மயல்சுத்த மாயையந்த மாயைக்குக் கன்மம்
வியாபகவி யாப்பியமா மே. 58

கலப்பா னினைந்தாற் கருணையா னந்த
முலைப்பால் வெளிப்படுமே முத்தர்—நிலத்தந்தை
தாய்கலப்பா லுண்டாங் தடுமாற்றந் தீரவே
நீகலப்பா லேகமாய் நில். 59

அரன்குணமேல் லாமறித லாகுந் திருப்தி
விரவலுப்த சக்தி விசுத்த—நிராமயத்தோ
டன்றே சுதந்த்ர மனாதியா மெய்ப்போத
மென்று மனந்தசக்தி யெட்டு. 60

இச்சை யறிவியற்ற லின்பதுன்பந் தன்னுள்ளே
மெச்சு விருப்பு வெறுப்புடனே—நச்சா
மயக்க மியங்கா மலவுடலைத் தானென்
றியக்கு முயிர்ச்செயலிங் கேட்டு. 61

†விகற்பஞ்சங் கற்பம் வெகுளிமா மோக
மகற்றுங் கொலையு மஞருஞ்—சகத்தில்
மதமு நகையும் வருமா ணவமா
மிதமில் மலகுணமிங் கேட்டு. 62

---

† இருபாஇருபஃது 4.

†அஞ்ஞானம் போய்யோ டயர்வுபோரு ளின்மோகம்
போய்ஞாலத் தேபேய்த்தேர் போலிருத்த—லெஞ்ஞான்றும்
மாச்சரிய மும்பயமு மாயா மலத்துக்கு
வாச்சகுண மேழேனும்†நூல் வந்து. 63

†கிடத்த லிருத்தல் கிளைவினைகள் செய்தல்
விடுத்தல் பரநிந்தை மேவல்—அடுத்த
கருமத்துக் காறுகுணங் காண்மும் மலமும்
பரவுமுனக் கந்நியமாம் பார். 64

பதிபசுபா சங்களுக்குப் பார்தன் னியல்பும்
போதுவா மியல்பும் புகன்ருேம்—விதமிவைகட்
கவ்வியாத்தி யோடதிவ் யாத்தி யசம்பவம்விட்
டேவ்வமில் லாதே யியம்பு. 65

பிரமாணத்தோகை இத்துணையும்

முக்காட்சி

இந்திரியக் காட்சி யிலங்குபூ தப்பழிப்போ
டைந்து போறியு மறவுணர்தல்—அந்தக்
கரணசுத்தி மானதமாங் காட்சி கலாதி
தரலோழிவு தன்வே தனே. 66

முக்காட்சியுள் இதன் பின் 16 வேண்பாக்கள் சிதைந்துள்ளன. விஷயம் முத்திநிலை முப்பதவதாரத்துட் காண்க.

---

† இருபா இருபஃது 4

காட்டுமுகப் பொல்லாப்புக் கண்ணுடி தன்னைநோக்தோ
யோட்டையென வேயுடைத்தா லொப்புவரோ—நாட்டகத்தா
னீசெய் வினைக்கீடாய் நின்மலனுல் மேய்தோன்று
மீசனைநோ காதே யிரு. * * 67

தற்பரமன் ஞாயிருளி சத்திகண்க ளேபசுக்கள்
தற்பணமா மாயையுருத் தத்துவங்கள்—நற்பகுதி
யெண்ணுமை யாணவமா மின்பவிகா ரங்கன்மங்
கண்ணுடி யுள்ளோளியைக் காண். 68

கடனீர் சிவமதற்குட் கன்மமுதற் ருேற்றஞ்
சடமாயை யாம்போய்ச் சகச—நெடும்பவந்தா
னீரைக்காட் டாமைவினை நீயதுவாய் நிற்றலாம்
பார்வையுயிர் போய்யுமெய்யும் பார். 69

குருடரங்கை சித்ரக் குறியை யுருதே
தருசுவ ரோன்றைத் தடவும்—பெரியோர்
சிவமோன்றே காண்பர் சேகத்தோற்றங் காணர்
பவமறநீ யுஞ்சிவனைப் பார் 70

உடல்குனிந்து முக்கிக்கை யூன்றிமுழங் தாளிற்
றடநெடுங் கோபுரத்தைத் தாங்குஞ்—சடமாகும்
பாவைக்கா தாரம்பார் பஞ்சக்ர்த்யங் தானேன்னு
மாவிக்கா தார.மருள் 71

பேரோளியாஞ் சூரியனும் பேருலகிற் சேர்போருளுங்
கார்நிறக்கூ கைக்கிருளாக் காணுமே—பூரணமா
மேக னருளோளியு மின்பவா னந்தமுமேய்ப்
பாகமுமில் லார்க்கிருளாம் பார். 72

பூனை விழிக்கிலப் பூதவிருள் பேரொளியா
மானதே காதிப்ர வஞ்சமெல்லா—ஞானிகண்ணுக்
கேகனரு ளானந்த வின்பவொளி யாய்நிற்கும்
பாகமுட னீயறிந்து பார். 73

எங்குஞ் சிவாதனமா மெங்குஞ் சிவமூர்த்தி
யெங்குஞ் சிவமூல மென்றறிந்தே—எங்கு
மறைப்பிருளு நீக்க வளரஞ் செழுத்தாற்
றுறப்பரிய மெய்விளக்கைத் தூண்டு. 74

எங்குஞ் சிதம்பரமே யெங்குங் கனகசபை
யெங்குஞ் சிவன்கூத் தெழுத்தைஞ்சே—யெங்குஞ்
சிவகாமித் தாயெங்குஞ் சேவிப்போ ரெங்கு
மவமகல மைந்த வறி. 75

அளவைக்குத் தாம் பிரமாணமாகக்கொண்ட நூல் இவை என்கின்றார்.

வந்தவனு மானவுப மான வளவைக்கிங்
கேந்தநூல் முன்னூ லியம்புவாய்—மைந்தா
சிவநெறிப்ர காசஞ் சிவப்பிர காசந்
தவர்புகழ்ஞா னமிருதந் தாம். 76

தத்துவப்ர காசஞ் ‡சதுர்வேத சங்கிரக
முத்தர்பாற் கேள்வி முறைத்திரட்டுச்—சித்திமுதற்
பன்னூலி லுண்மை பகர்ந்தான் குருவவைக
ளிந்நூலிற் சொன்னே மெடுத்து. 77

‡ சததரேற்றின்—(?) என்பதும் பாடம்.

உவமானம் இத்துணையும்

முப்பொருளளவை

அநுமானத்திற் பிரமாணத்திரயம்

காட்சியனு மானங் கருத லனுமான
மாட்சி யுரையி லனுமான—மாட்சியா
மூன்றுமுரைத் தையனே முப்பாசப் பொய்க்கடலிற்
ரேன்றுமெனைக் கைதந்து தூக்கு. 78

சச்சிதா னந்தமயந் தானகி நின்றகுரு
இச்சகந்தோன் றும லிருத்தலான்—மெய்ச்சீட
னுட்சியா னந்த வனுபோகி யென்றறிதல்
காட்சியனு மானமெனக் காண். 79

நிற்குமா தார நிராதார மீதான
முற்சொலனு போக மொழிதடுமா—றச்சீடன்
புல்லுஞ் சிவானந்த போகியல வென்றறித
னல்லனுமா னத்தனுமா னம். 80

சரியைகிரி யாயோகந் தாம்முற்றி நாலாய்
வருசத் திநிபாதம் வந்து—திருவருளை
யொல்லையினிற் காணவந்தா னேங்குபரி பாகியென்ற
னல்லா கமத்தனுமா னம். 81

உரையளவை—தந்திரகலை

சிவாகமங்கண் மூவிதமாய்ச் செப்பினதே தென்னு
ளவாவொழியச் சொல்லியெனை யாள்வா—யுவாவுரிபோர்த்
தானந்த நாடகஞ்செய் யத்தனே மெய்ஞ்ஞானத்
தானந் தருஞ்சம்பந் தா. 82

திரிபதார்த் தத்திற் சிவனேவிட் டான்மா
வறிவுமல சத்தி யனந்தம்—பிறிதலிஞற்
பாலரைப்போன் மேன்மேற் பகுத்தறிவு தோன்றுமது
நாலுவித மேன்றுநீ நாடு. 83

நாலுவித மாவனகே ணற்சரியை நற்கிரியை
சீலமார் யோகஞ் சிவஞானம்—நாலுவிதத்
தாலே சிவனடியி லன்புசெய்தோர் தாம்பேறுவர்
சாலோக மாதிபதந் தாம். 84

சரியை கிரியை தருமிரண்டுந் தந்த்ரம்
வருயோக மோன்றுந்தான் மந்த்ரந்—தருமேக
ஞானமுப தேசகலே நாற்பாத முக்கலேயுட்
டானடங்கு மேன்னுமறை தான். 85

சரியை கிரியையேனுந் தந்த்ரகலே சோன்ன
விரதந் தவருமல் மேய்யர்—அரனடியின்
மேல்விஜனகள் வல்விஜனகள் மேதினிமேற் சேய்தபடி
சேல்வமுற நீயுமோன்று சேய். 86

மந்திரகலே

மந்த்ர கலேதான் வளர்யோக பாதமாந்
தந்த்ரகலே சோன்னபடி தான்சேய்து—மந்த்ரகலே
சேய்து வரும்வகையைச் சேப்பக்கேண் மாணவக
ஐவகையா மாசை யறுத்து. 87

நேரா மியமம் நியமமுட ஞசனங்க
ளார்தா ரணேபிரத்தி யாகார—மேர்மனுவாஞ்
சேர்பிராண யாமந் தியானஞ் சமாதியிவை
யார்யோகத் தட்டாங்க மாம். 88

ஆதார மாறிலரு ஊங்கரத்தோ ஞன்முகத்தோ
ஞேதுந் திருமா லுருத்திரனேந்—தாதையா
மீசன் சதாசிவன்ரு னிங்கிவர்கள் சத்தியுடன்
வாசமலர் மேலிருப்பர் வந்து. 89

மூல வளியை முடுக்கியிடை பிங்கலேயைச்
சால வடைத்துநடுத் தான்திறந்தால்—மேலாஞ்
சுழுமுனேயாஞ் சித்திரமாஞ் சோல்வச் சிரமாம்
முழுதுமோன்ருய்க் காணுமே முன். 90

ஆடரவக் கிண்கிணிக்கா லேயனச பாநடந்தா
னீடிருபத் தோரா யிரத்தறுநூ—ருடலோலி
மேய்யிலேழுந் துள்ளடங்கு மேதினியோர் நாளோன்றுக்
குய்யுமறி வோரறிவா ருற்று. 91

பரவிந்து வேசிலம்பாய்ப் பண்பான நாதந்
திரவோலியாய்ப் பாதத்திற் சேர்ந்தே—யரனடியார்
போற்புண்ட ரீக புரசபையி லானந்த
வற்புதன தாடரேழி லேந்து. 92

திருச்சிலம் போசை யோலிவழியே சேன்று
நிருத்தனேநீ கும்பிடேன்ருர் நேயத்—திருத்துந்
திருக்களிற் றுப்படியார் சேமத்திற் சோன்ஞர்
குருக்கடைக்கண் ணுலறிந்து கோள். 93

மந்திரகலே

அத்தன் சிலம்போலிகேட் டாங்கே யனந்தரவி
சுத்தவோளி கண்டுவிந்து தூயமதி—வைத்த
யமுதையுட லிற்றேக்கி யார்வத்தோ டுண்டு
விமலராய் வாழ்வார் வியந்து. 94

மாத்திரை தானம் வடிவங் குலங்கண்மேற்
பார்த்தறியுஞ் சூனியங்கள் பாராதி—மூர்த்திகண்மேய்
மிஞ்சும்ப்ர காச மிகுமட்டாங் கத்தோடே
யஞ்சீரா றீரேட் டறிந்து. 95

தத்துவங்கண் மேதையிலே தங்குமிரு பத்துநா
லத்தனருக் கீசத்தி லாருகுஞ்—சுத்தவிடத்
தோன்ருகும் விந்துவிலே யோரிரண்டா நாதந்தா
னேன்றுமேட்டா மூன்றவையி லே. 96

பிண்டமீ தாகுமுன்னே பேசும்பூத் தோன்றினிலே
மண்டியிடு மந்த்ரபத வன்னமேலாங்—கோண்ட
பிரமாண்ட மாதி பேரும்புவனந் தத்வம்
விரவுங் கலையைந்து மேல். 97

மந்த்ரகலை சோன்னீர் மருவுமுப தேசகலை
யேந்தையயே சோல்லி யேனையாள்வீர்—மைந்தா
சரியைகிரி யாயோகந் தாம்முற்றி வந்தோர்க்
கருளுபதே சந்தேரியு மாங்கு. 98

மந்திரகலை முற்றும்

உபதேச விளக்கம்

குருவே யுபதேசங் கூறேன் குருவின்
குருவின் குருவின் குருவின்—குருவின்
குருவின் குருவின் குருவின் குருவின்
குருவுபதே சஞ்சோல்வேன் கோள். 99

கோற்றங் குடிவாழ் குருவா முமாபதிசொல்
நற்றிரு வருட்பயனை நாடியே—யற்பாய்
வினுவுமவன் சொல்லும் வினுவெண்பா நூரு
மனேலயமாக் கேட்டருளில் வாழ். 100

உபதேசகலை

புறநூ லனைத்தையும் பூருவமாத் தள்ளி
யறவாணர் சித்தாந்த மாய்ந்து—துறவாவா
ருண்மைநிலை தன்னை யுயர்ஞானத் தேயறிதல்
திண்மையுப தேசந் தெளி. 101

ஞானகாண் டம்பற்றி நம்ப னிறைவனெனத்
தானவனே யெண்குணத்துத் தாணுவென—மோனமுற
முந்தும் பசுபாச முற்று முடையனெனச்
சிந்தித்துத் தேர்க சிவம். 102

பக்கப் போலி முதலியன

உருவிலுயிர் காணு ருருவ முபய
மருவஞ் சொரூப மறியார்—சரியைமுத
லுலுபா தந்தெரியா நாட்டிற் பசுக்களே
நாலுபக்கப் போலியென நாட்டு. 103

மூவேதுப் போலியா மூவேழை யுங்களாய்
தாவுபெய்த் தெரிந்த்ர சாலமாய்—மேவு
முலகென்று நித்தியமென் ரேதி மயங்கு
முலகாய தன்முதலோ ரோர். 104

உவமானப் போலி யோருபதினேட் டுங்கேள்
சிவனிதுபோ லேன்றேன்று சேப்பிற்—சிவமுதல்தா
ஞேப்புயிர் மாயைகடங் தோங்கிநிற்போ னேன்னும
லப்படியே யேன்றறித லாம். 105

இரண்டிரு பத்திரண் டேன்தோல்வித் தான
மரன்பரம தத்துவமேன் னுமற்—பரசமய
வேறுதேய்வஞ் சோல்குருவு மேய்யேன்று கேட்டதனைத்
தேறுகின்ற சீடனுமாஞ் சேப்பு. 106

அளவைப்போலி இத்துணையும்

மேய்யுணர்தலிற் பேறும் போருள் ஆகமப் பிரமாணத்திற் போல ஏனைப் பிரமாணங்களுக்குத் தேற்றேன விளங்கா மையை வகுத்துக் கூறுகின்ருர்.

....
....
.......................கவலையுட—ஞேடுவார்
மானேயீ தேன்னபுது மை. 107

சாத்திரஞ்சோல் பானு தருகிரணங் கோல்கோடுப்போர்
பார்த்தறியுங் கண்கள் படலமிருள்—சோத்தமாங்
கோற்ருேழில்பின் கண்படலங் கூரிருளை மாற்றியோளி
போற்றவைப்போ ரேன்றுமுண்டு போற்று. 108

நேஞ்சுடையாய் நீகாந்த நின்னிடத்திற் பாசமிரும்
பஞ்சலேனு மீச னணைப்பவனும்—பஞ்சமல
நாசமுற நான்போயே ஞயகனுங் காந்தமுன்னே
நேசமுறு முசிபேண்போ னில். 109

கண்ணுடையார் புன்கோலுங் கண்ணில்லார் போன்கோலு
மேண்ணு மிழிவுசிறப் பேன்னவே—கண்ணுதலின்
சேணு ரருள்கண்டார் தேகமழ கின்மையுங்கண்
காணு ருடலழகுங் காண். 110

அண்டம் விழுங்குங்கா லாக்கினிபோ லேகசிவந்
திண்டிறலா காசம்போற் சீவவேளி—கண்டிருந்தால்
வல்லிருளு மாயை மயக்கும்விவ காரமேனும்
பல்வினையுந் தோன்ருது பார். 111

பாற்கடல்போ லேகசிவம் பன்மீன்போ லேபசுக்கள்
சேர்க்குமறி வின்றிச் சிறுமீனைப்—பார்த்துழன்று
வாடுதல்போற் பேத்தம்பால் வாய்திறந்தே யுண்டுவிளை
யாடுதல்போற் சீவன்முத்தி யாம். 112

அண்டத்தில் வாயுவா தாரமா யேண்ணிலணுத்
தண்டரையா தாரமின்றித் தானிற்கு—மண்ட
மனந்தத்துக் கீசனரு ளாதார மாகு
நினைந்தாதா ரத்துள்நீ நில். 113

அகச்சா ளரத்தி லணுத்தோன்று மல்லாற்
சுகப்பானு முன்கண்ணிற் ரேன்ருச்—சகக்காட்சி
காயத்திற் ரேன்றுமல்லாற் கண்ணுதலா னந்தவோளி
நேயத்தி லில்லை நினை. 114

ஒயாமல் முப்போருட்கு முள்ளசுபா வங்கண்டால்
வாயில்லை யென்றறிந்து மாணவக—பேய்போல
முன்னிலையை நாடியே மோசம்போ ஞய்ஐயோ
என்சேய்வேன் சங்கரா இங்கு. 115

இரவிகிழக் கேயுதிக்கி லேண்ணில் படிகம்
பரவுநா ளுவன்னம் பற்றும்—இரவியா
முச்சிப் படிகம்போ லுன்னேயறிந் தேபாசம்
நச்சாமல் நீசிவத்தை நாடு. 116

பேரிருள்வந் தாற்கண்கள் பேரிருளாங் கோஞ்சவோளி
யாரவே வந்தவுட னவ்வளவாஞ்—சூரியன்மன்
வந்தவுட னந்த வடிவாகு முன்சோதி
யிந்தவித மேன்றே யிரு. 117

சேயலுண்டாய் நின்ருர்க்குச் சேல்வமுண்டா மேன்றே
மயல்கோண்டா யாங்கதுதான் வாரா—சேயல்மாண்டே
யுன்னேயறிந் தேயிருந்தா லுள்ளதுதந் தேகசிவன்
தன்னே முழுதுந் தரும். 118

போய்யேன் றறிமைந்தா பூதாதி யாமுலகை
மேய்யன் சிவானந்த மேய்ப்போருளா—நேய்யமுதந்
தண்கருப்பஞ் சாறு தயிர்பால்தேன் சர்க்கரையை
யுண்பதேந்நா ளேன்றுவா யூறு. 119

நாயக னேகணவன் ஞானசத்தி தானேருத்தி
தாயகம்வா ழேண்ணிறந்த தாதிகளின்—நீயோருத்தி
யன்னேயை வேண்டிக்கோண் டாசையவன் மேல்வைத்தால்
மன்னவனே டோன்ருக்கு வாள். 120

நீநாத னேல்லிலே நின்சேயலற் றேதிரிந்தா
ஞனேனதேன் றேவாய் நவின்ருலு—மானதந்தான்
பற்றிடினும் பாவத்தைப் பாதகஞ்சேய் தாலுமுடற்
குற்றம் பணியாக் கோளும். 121

ஆருந் திருவருளி லாற்றுநீர்க் குள்ளோழுகுங்
கோரைபோ லுன்னைக் கோடுத்திருந்தால்—நாரணனும்
பங்கயனுங் காணுப் பரிபூ ரணனேடுத்துக்
கோங்கலர்தாள் சேர்த்துக் கோளும். 122

ஆகாசந் தானுமசை வற்றுநிற்கச் சேங்கதிரோன்
ஏகாச மாமிருளை யிங்கோழிக்க—நீகாய
மாகாம லேங்குமறி வாயசைவற் றேநின்ரு
லேகா மலமோழிக்கு மின்று. 123

அண்டமனங் தங்கோடி யாபோ சனஞ்சேய்யுந் [கோண்டு
தோண்டரைபாட் கோள்ளுமோரு சோதியைநீ—கண்டு
தேண்டனிட்டுக் கும்பிட்டுச் சேவித்து நிற்கவேன்னுண்
மண்டன் புனக்கு வரும். 124

உன்கண்ணுக் குள்ளே யோருவனு னந்தநடம்
வன்கண் மறைப்பான் மறைந்ததுகா—ணுன்கண்ணிற்
றுன்பமற வஞ்சேழுத்தாஞ் சோதிமருந் தைஞானத்
தன்போ டுரைத்திட் டழு. 125

முக்காடிட் டேபேண்ணை முன்னேழுத்தஞ் சுற்பவமாங்
கைக்கவருஞ் சோற்பனத்தைக் காட்டுமே—முக்காடுஞ்
சோற்பனமு நீங்கியே சோதியருட் கையிரண்டாற்
றற்பரனின் பத்தமுந்தல் சாற்று. 126

6. ஞானதீட்சை விளக்கம்

அருளாலு மாகமத்தி னுலுமள வாலும்
பரமசிவ சூரியனைப் பார்த்தே—யிருள்தீர்ந்து
வாழலா மேன்றசித்தி வாய்மையருள் தண்பிறைசேர்
தாழ்சடையாய் ஞானசம்பந் தா. 127

வாசக மின்றி வரும்பரிச மின்றிமைந்தர்க்
காசான் றிருநோக் கருளாலே—பாச
மகற்றிய வீசனரு ளானந்த ஞான
சுகப்பிரபை தோன்றுமுண்மை சோல். 128

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மென்ற பெரியவெண்ணெ மெய்கண்டா
னுன்னுசம்ப்ர தாயஞ்சோல் வோம். (சிவஞானபோதம்)129

தேசிகனை யாவேசஞ் செய்தே சிவன்சகலர்
பாசமறுப் பானேன்றோர் பார்வைபெற்ற—தேசிகன்றான்
பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கோத்தையேல்லா
நீத்தா னேனுஞ்சோ னினை. 130

பிறவிக் குருடன்கண் பெற்றுலகைக் காண
இறைபானு நீக்கமிரு ளேன்ற—மறைஞான
சம்பந்த னுமைந்தன் றுன்ஞானக் கண்விழிப்பா
னம்புசச்சி தாநந்த நாட்டு. 131

வாயிலா மட்குடத்துண் மாநீர் நிறைதல்போல்
தாயிலு நல்லன்பான் சற்குருவி—னேயத்
தருணேக்கத் தாலுயிர்க்கு ளானந்த வேள்ள
மிரவுபகல் போக்கி யேழும். 132

சூரியகாந் தக்கல்லிற் சூரியன்மேய்ப் பேரோளிதான்
சேரும்போ தங்கியேழுஞ் சிற்கனமாய்ப்—பேரறிவா
மாசான் றிருநோக்கா மாதித்த னுலுயிர்க்குட்
டேசோ மயமுதிக்குந் தேர். 133

மீனேக்கத் தாலே விடுத்தசினே நீர்தானு
மீனுக வேவளரு மெய்க்குருவின்—ஞானத்
திருநோக்கத் தாலுயிருஞ் சிற்றறிவு நீங்கிப்
பரிபூ ரணவறிவாம்'பார். 134

அபர பரஞானங்க ளம்புலியா தித்த
னுபயவொளி போல்வந் துதிக்குஞ்—சுபமாகும்
பேரன்பர் தம்முளத்திற் பேரருள்சேர் சற்குருவின்
பூரணக டாட்சமுற்ற போது. 135

*இருளுதய நீக்கு மிரவியைப்போ லென்னு
ளருளுதயம் வைத்தனனேன் ருரூர்த்—திருஞான
சம்பந்தன் சொல்லுமவன் சத்தியநிர் வாணஞ்சேய்
நம்புகுயி லாதியையும் நாடு. 136

கொண்டநிலே யெல்லாங் குலேந்ததே யாணவத்தின்
மிண்டையெல்லாம் வேர்பறித்து விட்டதே—மண்டருளாற்
சம்பந்தன் பார்த்தநிலே தானேன்னும் வீரசைவ
ரம்பொன்வேண் பாநீ யறி. 137

கருணே திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனேன் ருேர்திருப்பேர் கொண்டு—திருநோக்கா
லூழ்வினேயைப் போக்கி யுடலறுபத் தேட்டுநில
மேழுமத்து வாமுன் றிரண்டு. 138

ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணு
மடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவுங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காண். 139

---

* சிவபோகசாரம் 7.

தேக்குபர மானந்தத் தேள்ளமுதங் காட்டியேங்கு
நீக்கமற வைப்பா னினேயேன்று—காக்குஞ்
சிவானந்த மாமுனிக்குச் சேவ்வே ளுரைத்த
தவாவுடனே நன்ரு யறி. 140

இதற்குப் பிரமாண மேத்தனேயோ வுண்டவ்
விதத்தை யுரைக்கில் விரியு—மிதற்குப்பேர்
சாம்பவம் பானுமதி தானுதிக்கும் போதிருள்தான்
போம்பளிங்கண் டங்கட்குப் போல். 141

காழிப்பிரதியின் மாத்திரம் அதிகமாகக் கண்ட சேய்யுள் 142-158 ஆம் எண் உள்ள பதினேழும்.

குருநோக்கா லிப்பேறு கூடினுல் வாக்கும்
பரிசமுமே னல்லும் பகலுங்—திரமுறவு
மேய்வளரு நேயம்பின் மேவுமிளம் பக்குவர்க்குச்
சேய்வதற்கு வைத்ததேனத் தேறு. 142

இரதஞ் சிவன்குளிகை யேந்தை குருவாம்
பரவுபோன்னுஞ் சேம்பு பசுவாம்—விரவுங்
களிம்பா ணவஞ்சிவப்புக் காண்மாயை நாற்றம்
விளேந்தகன்ம முன்ருல் விடும். 143

பஞ்சைநீ ருக்குமோ பானுவேயின் முன்காந்தம்
பஞ்சைநீ ருக்கும் பரிசுபோ—னஞ்சணிந்த
கண்ட னேனுமிரவி காந்தமேனுஞ் சற்குருவாற்
பண்டைமலப் பஞ்சோழிக்கும் பார். 144

கடலிறைவ னுவிநீர் கார்வண்ண மாயை
நேடுநாற்றங் கன்மமல நீருப்—படல்சேர்
நரர்வாழ மேகந்தா னன்னீர்சேய் தாற்போற்
குரவனுயிர் சுத்தமாக் கும். 145

மேகமுப்பு நீரை விழுங்கிநன்னீ ராய்விடினும்
வேகமுட ணேடியே வேலைநீ—ராகுதல்போன்
மெய்க்குரவன் றீண்டுதலான் மேலான நீபோய்யிற்
கைக்கவிழா தேயருளைக் காண். 146

விறகுபல போலுயிர்கண் மெய்யனல்போ லீச
னுறைநீர் மலமா முலர்ந்த – விறகுபோற்
பக்குவர்கள் தீக்கடைக்கோல் பார்வைமுதற் றீக்கையனல்
கக்குதல்செய் வோன்குருவாய்க் காண். 147

சற்குரவன் ருள்சீடன் றன்றலைமேல் வைத்தேடுத்தல்
போய்க்கடலி லான்மாவைப் புக்கேடுத்தல்—மெய்க்கணினை
வைத்தல் தரிசனமா மார்புவைத்தல் சுத்தியா
மோத்தபூத லாபமேன வோது. 148

ஆர்கருட பாவனையா லாடரவு தீண்டினரைத்
தூரத்தே யுன்னல் தோடல்பார்த்தல்—ஆர்வத்தாற்
பேச்சிறு லவ்விடத்தைப் பேதிப்பார் சற்குருவும்
வாய்ச்சசீ டர்க்கோழிப்பான் மாசு. 149

போதுஞானத் தாற்சீடன் புந்தியன்பைக் கண்டே
யிதமகித மாயைமல மேல்லா—மதமாகத்
தீர்த்தருளா னந்தத்தைச் சேரவைப்பன் சற்குரவன்
பார்த்தருளா லுள்ளே பரிந்து. 150

திருநோக்க மாதியாந் தீக்கையத ஞலே
பரிபக்கு வர்க்கோழிப்பன் பாசங்—குருமனத்தா
லாறத்து வாவு மடங்கவே சோதித்துத்
தேறவருள் வைப்பான் சிலர்க்கு. 151

இவ்வகையில் லானில்லார்க் கேந்தை விதித்தபடி
ஐவகையாங் குண்டமண்ட லாதியிலே—யைவகையும்
பாவித்தே யத்துவாப் பாச மறுத்தருள்வான்
மேவுகிரி யாதீக்கை மேல். 152

சகச சமாதியருட் சம்பந்தன் செய்யு
மகிழுயிர்க்குச் சத்தியநிர் வாணம்—புகழ்சேர்
சிதம்பரநா தன்சேய் திதேபோது ஞான
விதம்பலவுங் கேட்டு விளம்பு. 153

ஈன்றுளே முன்மாசி லாமணியோ சிக்கப்பின்
ஞான்றுரூர் சச்சிதா னந்தனுனே—யீன்றுளேக்
கண்டிலமேன் ரேுதமைந்தன் கண்ணுதல்தாள்
சேர்த்தனனுன்
பண்டேன்ருன் விஞ்ஞானம் பார். 154

உண்மையுப சாரங்க ளுன்னறிவாற் காண்பதல்ல
வுண்மையுப சார முயர்குருவின்—கண்மலரச்
சேம்மையாய் நின்றே திருவாய் மலர்ந்திடக்கேட்
டம்மையப்ப னுண்மை யறி. 155

தேனிருக்கும் பூவைச் சிறையளிதே டிக்கண்டே
பானஞ்சேய் தேதன் பசிதீரும்—ஞானம்
விளங்குகுரு வைத்தேடி மேய்ச்சீடன் கண்டே
களங்கோழித்தா னந்தமுண்பான் காண். 156

எக்கால மானுலு மேத்தேச மானுலுஞ்
சற்குரவன் ரேன்றியரு டந்ததே—நற்கால
நற்றேச ஞானமின்றே னற்கால நற்றேசந்
துற்காலந் துர்த்தேசஞ் சோல். 157

தேய்வமோன்றி னின்றதனைத் தேண்டனிட்ட வந்தகர்க்கு
மேய்விழிகள் தந்ததே மேய்யாகிற்—றேய்வம்
வரந்தந்த தான மறந்தே யிகழ்ந்தாற்
தருந்திரோ தானநினைத் தாழ்ந்து. 158

ஞானதீட்சை விளக்கம் இத்துணையும்.

(ஆ) சாத்திர சம்பிரதாயம்

1. பரம்பொருள்

வஸ்து நிச்சயம்

உடலி னுயிர்போ லுலகுக் கொருகோ
னடல்கொள் ககனமென வாங்கே—விடலில்
பரம்பொருளாய்ப் பாநுவாய்ப் பண்டருளுஞ் சத்தாய்ச்
சிரம்பொருளாய் நிற்குஞ் சிவம். 159

சிவனே பரம்பொருள்

பரம பதியீசன் பாநு வனுதி
பிரமம் பசுபதி பேசிற்—றருமஞ்
சிவங்கோசம் லிங்கஞ் செறியிருளை நீக்குந்
தவம்போக மென்பர் தவர். 160

சிவசத்தியுண்மை

முடிவிலா வப்பொருட்கு முன்னுசிவ சத்தி
கடித லிலவாகக் காணுஞ்—செடிகொ
லருக்கனுக் கொள்ளொளியி னுங்கே யபினை
யிருட்கடியு மென்றே யிசை. 161

பூரணன் அகண்டன்

அங்கி யுயிரா வனல்சிவமா வாங்கதனிற்
பொங்குமொளி பொன்மாயை போதலாற்—றுங்க
வகண்ட நிலைக்கிங் கழிவில்லை கண்டா
யகண்டமே

தீயேதா

மூவருண் மூர்த்தி முதல்வ னவர்தலைவன்
தேவர்க்குத் தேவன் சிவபெருமான்—யாவர்க்கு
மேல்வ னேயன் விமலன் விகிர்தனுற்
சீலவன் சீருத் திரன். 163

போருளோன்றே யேன்பதன் போருள்

ஒன்றே போருளேன் றுரைத்த மறையுண்மை
நன்றே போருள்கோள்க நானிலத்து—மன்றே
நிறையும் பரம்பிரமம் நின்மலமா யோன்றே
குறையு மிலையதற்குக் கூறு. 164

முப்போருளுளவேன்றல்

நிட்களமா மத்தன் நிறுவும் பசுவனந்தம்
புட்களமாம் போகம் புசிப்பிப்ப—னுட்களங்க
மந்த மலமா மனுதியிவை மூன்றுமேனும்
முந்து மிறைவன் மோழி. 165

பாசம் மித்தையேனல் கூடாது

அறிவை மறைக்கு மனுதி மலந்தான்
சேறியிருள் மாயை சேகமாம்—மறிக்குஞ்
சேயல்கரும மாகமமுஞ் சேய்ய மறையு
முயல்தருமோர் கூற்றே யுணர். 166

மலமில்லையேன்பார் கூற்றை மறுத்தல்

முத்தி முடிபை முதற்கண்வைத் தேண்ணுவா
ரத்த னுரையறியா ரைபாகேள்—பேத்தந்
தேரியார்க்குக் கூறுந் திறமிலையே ஞான
முரியார்க் குணர்வா முலகு. 167

ஆன்மாவே பரமான்மா அலன்

நின்ற வுயிர்க்குள் நிறைந்த வுயிராகி
யேன்று மிறைநிற்கு மேன்றுணரி—ஞேன்று
நிலேத்ததுவே யோரார் நேடுமாற்றம் போய்க்கும்
நிலேத்ததுவே நம்பன் நிலே. 168

பிரமம் அவத்தாத்திரயத்தால் வேறுபட்டு மூவகை ஆன்மா ஆதல் அன்று

சாக்கிரத்துஞ் சோப்பனத்துஞ் சாற்றுஞ் சுழுத்தியினும்
போக்குளனு யான்மாப் புரிவானே—னீக்கமிலாச்
சீவனவன் தானல்லன் சேப்பும் பரனல்ல
ஞவன மூன்றுயிரே யாம். 169

ஆகம அளவையே அளவை

ஆகமத்தா லன்றி யளக்கு மளவைகளு
மூகமு மோன்ரு வுணரேமாற்—சோகம்
பிறந்த வுயிர்க்குச் சுகப்பேறு தோன்ரு
விறந்தநிலே யாரறிவா ரிங்கு. 170

அகண்டத்துவத்தைத் திருட்டாந்தப்படுத்தல் ஆகாது

காட்டத்துத் தீயேன்னக் காபாலி நிற்குநிலே
நாட்டத்துத் தாணு நரன்காட்டாக்—கூட்டும்
மலேவைப் போறிக்குணர்த்தல் மாண்போ வலகில்
நிலேயறிவார் கோண்ட நேறி. 171

2. பதிப்போருள்

சிவனே பதியாகி மூர்த்திகளுள் தனது சத்தி பதிவித்தல்

அருவாகி நின்ற வரனுருவாய் வந்து
திருவாளர் தம்பாற் றிகழ்ந்து—கருவாகு

மேங்கள் வினைபோக்கு மின்னருளை யீயுமே
திங்கள் முடியணிந்த தே. 172

அணுபக்ஷ பஞ்சகருத்தர்களும் சுத்த மாயையும்

பேருருவ மைந்தும் பெருமாயை யாங்கவர்க்குச்
சீரிடமு மாங்கே சேறியுமாங்—கூருருவத்
தத்துவமுஞ் செய்தோழிலுந் தாணு வமைத்தருள்வன்
சத்துவமு முண்டோ தவர்க்கு. 173

பதிப்போருட்குச் சோரூபலக்கணம் உளது

சகளத்தை நீத்த தனிப்போருளே சத்தா
முகளத்தைக் கண்ட துருவே—யகளங்க
ஞண்டசிவ னல்லா லனைவோரும் புற்கலரே
பூண்டசிவ தத்துவத்தைப் போற்று. 174

பசு பதி சிவனே

மூர்த்தப் போருளுண் முதற்போருளா மேந்தமக்குச்
சாத்திரங்கள் சாற்றிச் சழக்கறுக்கு—மாத்தன்
பரசிவனே யல்லாற் பசுக்க ளலவே
தரசிவனே யேங்கள் தலை. 175

சிவனே குருவின் கோலம் கோள்பவன்

ஆணவத்தை மாற்ற வரும்போருளை நல்கியிடப்
பூணவத்தை போக்கப் புரந்தருள—நாணமின்றி
நற்றேவர் யாவருளர் நாஞகி நின்றகுரு
மேய்த்தேவ ஞனுன் விழைந்து. 176

மூர்த்திபேதங்கட்கு முதல்வன் ஒருவனே அமையும்

கோக்கள் பலநிறத்த கோள்ளும்பால் வேண்ணிறமே
யாக்கள் பலவா யமர்ந்தாலும்—பூக்கள்
உயருந் தருமை யோருவன் குரவன்
அயரும் பசுக்க ளவைக்கு. 177

பதியாயினும் தத்துவாதீதன்

ஆறாறும் நீத்த வருவே பசுபதியாம்
நீறுறு பூத்த நிமலனே—பேறுறு
தந்த விமலன் றருமைச் சிவஞானி
எந்த முதல்வ னிறை. 178

சிவனே அவிமுத்தன் விசுவேசன் என வியாசர் கூறுதல்

கங்கைப் புனல்படிந்து காசி யவிமுத்தத்
துங்கவிசு வேசற் றுதித்ததனுற்—பங்கமறும்
வேத வியாசன் விளம்புமுரை யிற்காணீர்
நாதமுடி வாஞ்சிவனை நன்கு. 179

சிவனே ஞானசம்பந்தன்

ஞானசம் பந்த னலமார் தருமைக்கோன்
மோனசம் பந்த முறைநாட்டித்—தேனக்க
கொன்றை யணிந்த குருவேந்தா தான்மியத்தை
இன்றே யுரைத்தா னிவண். 180

சிவன் வேருயினும் முத்தியிற் கலப்பனேனல்

பாலுண்ணு வீயிற் படிற்று நேறியாரை
மேலேண்ணுர் பேதமுறப் பேசுவார்—நூலேண்ணு
ரத்துவித மாத லருமறையின் மேய்க்கருத்துச்
சத்துவித மீதேன்றே சார். 181

3. ஐந்தோழில் விளக்கம்

குணுதீதனேனினும் ஐந்தோழிற்குக் காரணன்

ஆதித்தன் முன்ன ரலருஞ் சலசம்போ
லாதி பரன்முன்ன ரச்சத்தி—நேதித்து
மாயா சகமேல்லா மாண்பின் விரிக்குமேன
நேயா விதனை நினை. 182

பரமகாருண்யத்தாற் செயல் செய்தல்

வண்ணான் செயலறிதி வாக்குக்கேட் டாப்பரம
னெண்ணனே வெம்மலத் தேற்றத்தை—யுண்ணான்
விளையாட் டொருவிதமே யோக்குங் கலைகள்
களையாட்டாக் கூறுங் கணக்கு. 183

பரமேசன் செயற்றிறம்

வேண்டியவா நல்கி விருப்பொழித்துத் துய்ப்பித்து
வேண்டி வினையறுத்து வெம்மலத்தைத்—தோண்டியே
செம்பொன் மயமாக்குஞ் செல்வன் விகாரியல
னம்பொன்மன் றத்திறையே யாம். 184

சிவன் பக்ஷபாதி யலன்

தற்போதத் தார்க்குத் தமவிச்சை யார்கன்ம
முற்போத மாக முளைத்தமையா—னற்போதன்
தீர்ப்பான் வினையறிந்து தீர்த்தல்போற் செய்வனே
யோர்ப்பாய வல்வினையை யோர்ந்து. 185

வினைக்கீடாகப் பிறவிதருதல்

தீவினையும் நல்வினையுஞ் செய்த வளவினவே
மேல்வினையைத் தீர்க்க விமலனே—பூவினில்
விண்ணிற்பா தாளத்தில் வேண்டுருவந் தந்தொழிக்க
நண்ணுவனே ஞாலத்து நன்று. 186

படைத்தல்

பந்தத்தை நீக்குதற்குப் பண்ணு முடலுலகு
நிந்தித்தற் கன்று நினைமின்கள்—தந்தமது
மூவுடல மூன்றவத்தை முன்னோன் றரவந்த
தேவியலைத் தானே தெளிந்து. 187

காத்தல்

தனுவைக் கரணத்தைத் தாங்குபுவ னத்தை
மனுவினுறு போகத்து வாழ்வை—யுனியே
வனையுந் தொழிலதனை மாண்டதிதி யென்ப
புனையுந் தவத்தார் புகழ்ந்து. 188

அழித்தல்

உளங்கத் தொருவனென வோரா வளவுங்
களங்க மருததனைக் காணாய்— துளங்கு
மிளைப்பொழிக்க வென்றே யெணித்துடைப்ப னல்லான்
களைப்பொழியுங் கண்டுகொண்டக் கால். 189

மறைத்தல்

மாண்ட பொழிற்கு வகுத்த வளைவென்ன
வீண்டு வினைக்கிங் கியல்காட்டித்— தூண்டுந்
திரோதந் திரையாகுஞ் செய்வினைக்க ணூன்றும்
விரோதமில் லாத விளைவு. 190

அருளல்

துலையொத்த காலைத் துரியன் குருவாய்
நிலையொக்க நின்று நிகழ்த்தி—மலமற்று
நற்போக வின்பத்து நண்ணுவித்தல் காரணமே
யற்போக மான்ற வளி. 191

தீக்கை புரிதல்

ஞான வதிதீக்கை நற்சீட னுக்குளத்து
மோன குரவனை முன்னிட்டுப்—பானு
தலமேவிச் செய்தல் தகுதி தகுதி
புலமேவக் கண்டோம் புலத்து. 192

இவையாவும் இறைவன் அருட்புறம்

ஆற்றல்சா லைந்தொழிலு மான்ற சிவதீக்கைத்
தேற்றமுறு மெய்த்தொழிலுந் தேவேசன்—சாற்றுங்காற்
சிற்பரமெய்த் தன்சத்தி செய்யத் திருவருள்வன்
மெய்ப்பரனைக் கண்டுளத்தே வேண்டு. 193

ஆரியன் ஞானகுரு

ஆரியன் நற்குரவ னுகு மிருவகுப்பு
மோரியலே கண்டிங் குவப்பராஞ்—சீரியர்தாம்
நான்மறையு மங்கமோ ராறுஞ் சிவாகமமு
மேன்முறையாக் கொண்டன மேல். 194

ஐந்தொழிற்கு ஒழிவில்லை

இறைவ னறிவா னியங்குமுயிர்க் கூட்டம்
மறைக ளலகுரையா மாண்ட—துறையினின்
மாயை யுளமட்டு மன்னுயிரு மைந்தொழிலு
மேய வுளவே யிவன். 195

4. ஐந்து மலம்

மலம் சகசமெனும் அதன் வீக்கம் கெடும்

திரிமலந் தீர்ந்து சீவனவ னுமே
லொருவு மலமியற்கை யொன்று—தெரிவிலதே
யென்னிற் களிம்பிங் கியலுமச் சீருணத்தே
யுன்னி லிதைக்கொள்வா யோர்ந்து. 196

மலங் கெடாது நீங்கும்

கொடுத்துப்பார் செம்பிற் குளிகைதனைக் குத்தி
மடுத்துப்பார் செந்நெல்லை மாண்பி—னடுத்த
தவிடுமியவ் வங்குரந் தாமெங்கே யாங்கே
புவியடுமம் மும்மலமேம் முன். 197

முததர் பலராதல் கூறுதல்

முத்தர் சிவயோகர் முன்னுஞ் சிவஞானர்
பேத்த மகன்ற பேரியார்தா—மித்தவத்து
மூவகையாஞ் சித்திபேற்ற முன்னோர் பலர்காண்டு
மாவகையா ரன்றோ வவர். 198

ஆன்மாவையே ஐம்மலமும் அடுத்தன

சேம்பதனிற் காளிதமுஞ் சேருமண முங்நிறமு
மும்பர்நிறத் தோங்கு முயர்நிலையும்—வம்பவிழுஞ்
சேய்தோழிலு மானத் திகழு மலங்களைந்து
முய்வகையா ரோர்வா ருணர்ந்து. 199

ஆணவ மலம்

சேறியந்த காரங் திரிக்குமல மாத
லறிகவே நீசுவே தாச்வ—தாத்துஞ்
சருவசா ரத்துங் தகுநிரா லம்ப
வுரிமை யுரையகத்து மோர்ந்து. 200

மலகாரியம்

மூலத் தனங்தலு மூர்ச்சைப் படுநிலையு
ஞாலத்துக் கண்டறிந்த நம்மினத்தார்—மேலே
மலமேல்லாஞ் சேர்க்கு மலத்துண்மை காண்ப
ரிலமில்லா ரீதுணரா ரீண்டு. 201

காரணவத்தை மூன்று

கேவலஞ் சீரேன்று கேட்கச் சோலும் வாதர்
மாவல பைங்கலத்தை வாசியா—ராவ
மறித்துஞ் சகலநிலை மாமாயை மூடல்
தேறிக்கவரு மேசுத்தத் தேர்வு. 202

ஐந்தவத்தை ஐங்கோசம் பொருளல்ல

அஞ்சவத்தை யைங்கோச மான்ம நிலையென்னல்
பிஞ்சவத்தை தேர்ந்தார் பிதற்றுரையே—நெஞ்சமுத்திப்
பார்க்கி லவைமலத்தாற் பண்ணப் படுநிலையே
சீக்கவர னுள்ளான் றெளி. 203

ஒரு மல மாதியவற்றின் உயிர் வருக்க மூவகைத்தாம்

மும்மலத்தா ராகுமம் மூவர் முதலிகளோ
வெம்மலத்தை நீக்க வெறுவெளியே—விம்மிதத்திங்
காறத் துவாவை யறுத்த குருபாதங்
தேறத் தெளிவாஞ் சிவம். 204

ஓரான்மாவிடத்து மலசத்தி கெடுதலே அதற்கு முத்தி

ஒன்றெனு மாணவந்தா ஞென்றுப் பலசத்தி
நின்றே மறைக்கும் நெறிமையா—லன்றேய்ந்துந்
தான்கெடா வண்ணந் தரிசிப்பாம் நன்மகனே
யேன்கெடா வண்ண மிருந்து. 205

கன்மம்

தூலமாய்ச் சூக்கமாய்ச் சுத்தமார் காரணமாய்
நாலுமே மூவர்க்கும் நண்ணுவித்து—மேலை
மனமாதி மூன்றுனு மன்னிய தெய்வ
வினமாதி யேவினைய தெண். 206

ஏனைய மலங்களின் சொருபம்

மாயா மலமிரண்டா மாண்டது மாயேயந்
தூயாள் திரோதை சொருபமே—யாயாய்
இவற்றுண்மை மெய்ப்புலனு மேயுமிவள் செய்கை
இவற்றுண்மை யாலே யியைந்து. 207

கன்மத்திரய நாசம்

ஞான வனன்முன் னசிக்குமா காமியம்
மோனமுறச் சஞ்சிதமு முன்னில்லா—தேனைத்
தோடக்கவினை யைங்தெழுத்தாற் சோரு முடலூழ்
கடக்கவினை கண்டார் கருத்து. 208

மாயை திரோதைகளின் மறைப்பு

முத்திறத்த சுற்றம் முழுச்சோ தனைத்தீர்வா
யத்தனரு ளாகுமே யம்மறைப்பு—சுத்தம்
படுத்தார்க் கிவையிலவே பண்டேங் குரவ
னடித்தா னடமே நடம். 209

5. பரமுத்தி

முத்தி நிச்சயம்

பாசத்தின் வீடும் பகர்சிவத்துப் பேறதுவுங்
தேசத்த முத்தித் திறனுகும்—நேசத்துச்
சித்தி நிலையிதுவே சேருஞ் சிவானுபவ
மோத்தபர முத்தி யோமுங்கு. 210

மும்முதலுங் கேடாமைக்கு அநுபவங் காட்டல்

பாசம் நிரதிசயம் பாரித்த வான்மாவங்
நேசச் சதசத்தாய் நின்றதாற்—றூசற்ற
அச்சிவத்தி னேடுசத்தா யத்துவித மாதலே
துச்சமிலாத் தூய் தோடர்பு. 211

சின்முத்திரையின் அருத்தம்

சும்மா விருந்தார் சுகருப சித்தியுற்று
ரம்மா பேரிதிவ் வநுபவங்கா—ணிம்மா
நிலத்திவரே சச்சிதா னந்தநிலை நிற்பார்
மலத்தோடு மேவுதல் மாண்டு. 212

தத்துவமசி சிவத்துவமசி பொருள்

ஒன்ற்ரே விரண்டோ வொருபொருளோ வைக்கியமோ
வன்ற்ரே சமதையது வானதோ—நின்ற்ரேது
மாவாக் கியத்தின் மகிமை யிதுவறிமின்
ற்ரேவாக் கியநிலையைத் தேர்ந்து. 213

சோகம் பாவனையின் கருத்து

சோகம்பா விக்கமறை சொல்லியதே யாங்கதனு
லேகம் பொருளேன் றிசையற்க—வேகவிட
மக்கருடன் முன்ன ரலந்ததே மெய்க்கருடன்
வேறே யுரைப்பானும் வேறு. 214

பிரபல சுருதிக்கும் மெய்ப்பொருள் கோடல் வேண்டும்

வேதத்து மாகமத்து மெய்ப்பொருளைக் காட்டுமிடம்
நாத னுரைத்தசிவ ஞானமே—போதத்து
நன்மை கடைப்பிடித்தார் ஞானமுத்தர் கொள்வோமே
தின்மை கடைப்பிடித்தார் தீர்வு. 215

திருவருளே ஆசான் அநுபவம்

அருளே யடியாம் அருளே முடியாம்
அருளே சிவானுபவ மாகும்—அருளே
குரவன் பரமுத்தி கூட்டு முபாயந்
திரவனுரை யீதே தெளி. 216

பிரபோதம் முத்தி வடிவன்று

சற்கா ரியவாதி சாற்றுந் தனிமுத்தி
நற்கா ரியம்பத்தி னண்ணுமே—புற்கார்
பிரபோத முத்தியெனிற் பேச்சறுமோ சொல்லீர்
பிரபோத நற்போதப் பேர். 217

முத்தி சிவசமத்துவம் அன்று

தற்போத மாய்ந்தவிடந் தாரகமா மத்தன்ருள்
நற்போதஞ் சோன்னநல ஞானசித்தி—யிற்போதஞ்
சார்ந்தார் சமத்துமுத்தி சாதிப்பார் தற்காணு
ரோர்ந்தாரோ வுத்தமனே யுள். 218

இவன் இச்சை ஞானங் கிரியை இயலுமிடம்

சச்சிதா னந்தத் தனிப்பிழம்பாஞ் சங்கரன்பா
லிச்சை யிசைவாதி யேயவே—யுச்சிதமாய்த்
தாடலேபோல் நிற்றல் சகசநிட்டை யேன்பர்சிவத்
தாடலேயே கோண்ட வவர். 219

6. சார்பு மவாவு மற்று நிற்றல்

சிவஞானமே சாயுச்சியாதீதம், இவ்வாகமஞானத்தை விளக்குதற்கு எழுந்தன பித்ருயானம் தேவயானம் முதலியவை

தூமாதி மார்க்கநற் சுத்தபஞ் சாக்கினியக்
காமாதி நீக்கக் கருதர்ச்சி—ராமார்க்கம்
மீளாக் கதியாகு மேய்ச்சிவத்தி னல்லருட்கே
யாளாகக் காட்டு மவை. 220

உபாயமார்க்கம் வைநயிகர்க்கே கூறப்பட்டது

சாங்குசித்த ரேன்றுஞ் சரித்தசிவங் துய்ப்பாரே
யோங்குலகோ ரேன்று முயராரே—பாங்கியலும்
வைநயிகர்க் கேன்றே வகுத்த மறையோழுக்கங்
கையினேல்லி யேன்னவே காண். 221

வானப்பிரத்தர்வரை மூவர் உண்மையியல்

மூன்று பிறப்பும் முறையே யொழித்தாரே
சான்ற துறவினர்சற் சங்கத்துக்—கான்ற
வனமோத்த மண்போன் னணங்காசை நீத்துக்
கனமோத்தார் மேய்த்தவராங் காண். 222

மெய்த்துறவினர்பால் ஈசன் கலந்து நிற்பன்

பட்டப் பகல்விளக்காப் பாவிப்பார் தம்முளத்தே
யெட்டப் பரமூர்த்தி யெம்பெருமான்—கிட்டிச்
சேழுந்தேனைக் கற்கண்டைச் சேங்கனியை யோப்பா
னிழிந்தோரை யீடேற்று வான். 223

பூதப்பழிப்புமுதல் உலகப்பழிப்புக் கண்டாரே அறிவினர்

நாத பரியந்தம் நாமலவேன் றுட்கண்டு
மோது மணிமாதி முன்னேழித்துப்—பூதப்
பழிப்பாதி முப்பதும் பார்த்தாரே கட்டை
யோழிப்பா ரேனவுரைக்கு மோத்து. 224

கருமம் சிறந்ததன்று சிவதருமமே சான்றது

கருமம் விரதங் கருதுங் தருமஞ்
சிரமங் கேடுக்குஞ் சேபம்யோ—குரமாஞ்
சிவஞான சித்தித் திறமாமோ போத
மவஞானத் தார்க்காகு மா. 225

சோருப சந்தானத்தின் மேய்க்கருத்து

தருமரன் ஞான்த்திற் றன்சேய லற்றுற்
பிரம மேனவாவன் பேணித்—தரமார்
சுகர்வாம தேவர் சோலும்புள் ளேறும்பு
தகவானுர் மேய்த்தவர் தாம். 226

பிராரத்த க்ஷயமே விதேகமுத்தி

எடுத்த வினைகெடுத்தா லேன்ற வுடலந்
தோடுத்த கணத்தே துறக்கு—மடுத்தடுத்துப்
பேசுவதேன் மைந்தா பேரியபரி பூரணத்திற்
கூசிடா தேகுறியைக் கோள். 227

ஏகபாவனை எவர்க்குளது

பாவனு தீதம் பதியா விடிலேக
பாவனை நன்ரும் பருணிதர்க்குச்—சோகந்
துரியாதீ தத்தே சுகருப மாத
லரியா தியர்க்கு மரிது. 228

7. மேய்யுணர்தல்

நைட்டிக பிரமசரியம்

பிரம சரியம் பேரியமறை கூறிற்
பிரமசரி யத்தே பேரிதுந்—தூரிசற்றுக்
சைவத் துறவிற் சரித்தாரே மேய்த்தவ
ருய்வைக் கருத்தா லுவந்து. 229

மிருதித் துறவினும் மேய்த்துறவு இன்னது

சாதித் துறவுஞ் சமயத்து மேய்த்துறவு
மோதிற் றுறவல்ல வோங்கார—நாதத்
துரிய துறவே சுகர்துறவு சைவக்
குரிய துறவுத் தமம். 230

மந்தவிரர்கர் துறவு

சங்கடத்தால் விட்டோர் சகத்தாரே சாதுக்க
ளிங்கிதத்தால் மேய்த்துறவை யேற்ருர்கள்—பங்கமிலா
மேய்ச்சிவத்தை மேவி விழுப்போருளைத் துய்ப்பது
கைத்தவ மல்ல கணக்கு. 231

சத்துக்களின் காவற்பொருட்டான திருமடங்கள்

இடம்பொரு ளேவலுக் கென்கடவே மென்று
தடங்கத் துறந்தா ரறிஞர்—மடம்புக்கு
மெய்த்தவமே நின்றார் விமலஞா னம்பெற்றார்
உச்சிதரே காணு முவர். 232

முனிவரோடு கூடி வசித்தல் சிறப்பு

எச்செயலைச் செய்தாலு மெங்கோன் றவரோடு
மெச்சுதவ மேன்மை விரும்பினேம்—நச்சொழிக்கும்
பஞ்சாக் கரநடனம் பார்த்து மகிழ்கின்றேம்
துஞ்சாப் புலத்துச் சுகம். 233

ஒத்தவிடத்து நித்திரைகொள்

ஒத்த விடத்தே யுறங்குவது முண்பதுவுங்
கற்பதுவும் நிற்பதுவுங் காருணியம்—புற்புதத்த
விவ்வுலகை நோக்கா மெழிலார் சிவஞானந்
துவ்வுலக தாமே துறவு. 234

உள்ளத் துறவின் மேம்பாடு

உட்டுறவு கொண்டோ முடையா னிடம்சேர்ந்தோ
முட்டுளைவு சற்று முடையோமோ—கட்டளை
கோடித் திரியோம் குரவனரு ளேயச்சா
நாடித் திரிகின்றோம் நாம். 235

தேசாடனமும் லோகசங்கிரகமும்

சித்தஞ் சிவமானுற் றேசமெங்குஞ் செல்லலா
மொத்த சிவத்தே யுவக்கலா—மெத்த
துறவிக்கு மாசு துடைத்தல் கடனே
யுறவிற்கு முண்டோ வுவப்பு. 239

முனிவரர் சரமூர்த்திகள் என்றபடி

ஏடணைகள் விட்டா ரியைந்த வுணவுற்ருர்
கோடணையா மைந்துங் குறைந்தறக்—கோடணையிற்
பாதகத்தைச் சாரும் படிற்ருெழுக்கம் விண்டாரே
தீதகத்தைச் செற்ருர் சிவர். 237

மேய்த்துறவோர் ஞானவேந்தர்

நாவுக் கரையரே நல்ல துறவினராம்
மோவிமும்மை யாலாண்ட மூர்த்தியர்போ—லோவில்
சிவசா தனத்தாலே சேய்வா ரரசு
தவராச யோகியராய்த் தாம். 238

பஞ்சாக்கரப்போருள் ஆவார் ஞானவேந்தர்

மேய்த்துறவைக் கோள்ளா விடின்மூலந் தீராதே
யத்துறவு விஞ்ஞான மாக்குமே—நற்றுறவு
பஞ்சாக் கரப்போருளைப் பாலிக்கும் பாலிக்கும்
பஞ்சாக் கரமயமே பார். 239

பஞ்சாக்கர சித்தி

சாத்திரங்க ளோதிச் சகல கலையுணர்ந்தும்
நேத்திரம் போற்சிவனை நேர்காணுர்—பாத்திறத்த
பஞ்சாக் கரசித்தி பாலிக்கும் பாலிக்கும்
துஞ்சாக் கரநிலையைத் தூய்து. 240

சாத்திர சம்பிரதாயம் இத்துணையும்.

(இ) குருபீட சம்பிரதாயம்

1. தருமபுர ஆதீனம்

சிவசாதனம்

உண்மாசு தீர்க்கு முபநிடத வெண்பூதி
கண்மாசு தீர்க்குங் கடவுள்மணி—யெண்காவி
நற்றவத்து வேந்தாய் நயந்தவர சாட்சிநல்கும்
நற்றவமு மீதே நயம். 241

அவிச்சின்ன மரபு இன்னது எனல்

கபடஞா னத்தாற் கருதார் சிவத்தைக்
கபடஞா னத்தைக் களைந்து—கபடமிலா
ஆனந்தா தீதத் தழுத்துஞ் சிவஞானி
தானந்த ஞானி தவன். 242

குருலிங்கசங்கமம் போற்றல்

தருமைச் சிவஞானஞ் சார்ந்தார் தவராங்
குருலிங்க சங்கமக் கோற்றத்—தருவே
சரணம் புகுந்தாரைத் தம்மயமே யாக்கும்
அரணம் அவரே அரண். 243

2. வாழ்த்து

ஆசிலா வாகமத் தான்ற நிலைவாழ்க
தேசின் தருமைச் சிவஞான—தேசிகனு
மாதவத்து மேய்ஞ்ஞான வாழ்வார் முனிவரரு
மாதவத்து வாழ்க மகிழ்ந்து. 244

குருபீட சம்பிரதாயம் இத்துணையும்.

சம்பிரதாய தீபம் முற்றும்

உ
குருபாதம்

அரும் பொருள் விளக்கம்

பாட்டு
எண்

1. ஓங்காரம் - பிரணவம்.

ஞானுதி - இச்சை, ஞானம், கிரியை.

2. அசபை - அசபை மந்திரம்.

3. திரோதானம் - மறைவு.

11. அனந்தம் - முடிவற்ற.

14. தவாநந்தர் - தவத்தால் ஆனந்தம் பெற்றோர்.

16. உதரம் - வயிறு. வேதா - பிரமன்.

18. தற்பரன் - பரம்போருள்,

30. ஞாதுரு - அறிபவன் (பிரமாதா பிரமாணத்தால் ஐயம் திரிபற அறிபவன்) - (பிரமேயும் ஐயம்திரிபற அறியப் படுவது) - அறியப்படும் போருள் - ஞேயம்.

31. பிரமிதி - பிரமாணத்தால் உண்டாம் ஞானம்.

33. ஜனியாமல் - பிறக்காமல்,

34. சவிகற்பக்காட்சி - சாதி, குணம், எண் முதலியவை களும் புலனுகும் படி உண்டாகும் பிரத்யக்ஷம்.

35. அபாவம் - இன்மை.

சுபாவம் - இயல்பு.

36. அருத்தாபத்தி - பொருளின் பொருத்த மின்மையால் ஒன்றைக் கற்பித்தல். பருத்த சாத்தன் பகலிலுண்ணுன் என்புழி இரவில் உண்பது தானேபிறத்தல் போன்றது. பொருட்பேறு. குறள் 242. உரை.

36. பாரிசேடம் - ஒழிபு அயன் அரி அரன் இவருள் முதலிருவர் முழுமுதற்கடவுள் அல்லர் என்புழி அரனே முதல்வன் என்பது போல்,

சம்பவம் - உண்மை. நூறு இருக்கிறது என்ருல் அதில் ஐம்பது அடங்குதலின் கூருமலே ஐம்பதின் உண்மை அடங்குமாறு,

37, ஐதிகம் - இன்ஞர் கூறிஞர் என்று ஆதிகாரண மறியாமல் வழி வழியாகச் சொல்லப்படுவது.

38. உதகம் - நீர்.

41. காயம் - உடல்.

45. அநுபோகம் - சுகதுக்க நுகர்ச்சி.

47. வியாத்தி - ஏதுவிற்கும் சாத்தியத்திற்குமுள்ள நியத மான சம்பந்தம்.

50. கன்னபாரம்பரியம் - மூலகாரணம் தெரியாமல் ஒருவரிட மிருந்து மற்ருெருவருக்குத் கேள்விவழியே வருதல் (ஐதிகம்).

52. விபு - எங்கும் நிறைந்த பொருள்.

54. சதசத்து - சத்தாயும் அசத்தாயும் சார்ந்ததன் வண்ண மாகும்ஆன்மா.

56. சமவாயம் - குணம்குணி முதலியவற்றிற்குரிய பிரிக்க இயலாத தொடர்பு.

அநந்நியம் - மற்ருென்ருக இல்லாதிருத்தல்.

தாதாத்மிகம் - அதன் சொருபமாயிருத்தல்,

57. சம்யுக்த சமவாயம் - பிரிக்க முடியாத தொடர்பினுல் உள்ள பொருளில் இருக்கும் வேருெரு பொருளின் பிரிக்க முடியாத தொடர்பு.

58. வியாபகம் - அதிக இடத்திலுள்ளது. (பெரியது)
வியாப்பியம் - குறைந்த இடத்திலுள்ளது (சிறியது)

62. சங்கற்பம் - எண்ணம்.

65. அதிவியாத்தி - ஒரு பொருளுக்குக் கூறிய இலக்கணம் வேருெரு,பொருளில் இருத்தல். லக்ஷண தோஷம் மூன்றில் ஒன்று.

65, அவ்வியாப்தி - ஒரு பொருளுக்குக் கூறிய லக்ஷணம் அப்பொருளிலேயே சிலவற்றில் இல்லாதிருத்தல். லக்ஷண தோஷங்களில் ஒன்று,

65. அசம்பவம் - ஒரு பொருளுக்குக் கூறிய லக்ஷணம் அப் பொருள் ஒன்றினுமே இல்லாதிருத்தல். லக்ஷண தோஷங்களில் ஒன்று.

66. அந்தக்கரண சுத்தி - மல பரிபாகம் முதலியவற்ருல் உண்டாகும் மனத் தூய்மை.

68. தற்பணம் - கண்ணுடி.

71. பஞ்ச கிருத்தியம் - சிருஷ்டி, ஸ்திதி - சம்ஹாரம், அனுக்கிரஹம். மறைத்தல்.

79. அனுபோகி - நுகர்பவன்.

83. திரிபதார்த்தம் - பதி. பசு, பாசம்.

84. சாலோகம் - சமமான உலகத்திலிருத்தல்.

86. தந்திரகலை - கருமகாண்டம் பற்றிப் பின்னேடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது.

87. மந்திரகலை - உபாசனை காண்டம்பற்றி மனுதிகள் அடக்கித்தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினேடு உணர்வு தெரிவது.

88. 1. இயமம் -

போய்கோலை களவே காமம் பொருணசை
யிவ்வகை யைந்து மடக்கிய தியமம்.

2. நியமம் -

பேற்றதற் குவத்தல் பிழம்புநனி வேறுத்தல்
கற்பன கற்றல் கழிகடுந் தூய்மை
பூசனைப் பேரும்பய மாசாற் களித்தலோடு
நயனுடை மரபி னியம மைந்தே.

3. ஆசனம் -

நிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் நடத்தலேன்
ருேத்த நான்கி னேல்கா நிலைமையோ(டு)
இன்பம் பயக்குஞ் சமமே முதலிய
அந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்.

4, பிராணுயாமம் -

உந்தியோடு புணர்ந்த இருவகை வளியுந்
தந்தம் இயக்கந் தடுப்பது வளிநிலை.

5. பிரத்தியாகாரம் -

போறியுணர் வேல்லாம் புலத்தின் வழாமல்
ஒருவழிப் படுப்பது தோகைநிலை யாமே,

6. தாரணை -

மனத்தினை யோருவழி நிறுப்பது போறைநிலை

7. தியாநம்:-

நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற்
குறித்த போருளோடு கோளுத்த னினைவே

8, சமாதி;-

ஆங்கனம் குறித்த வாய்முதற் பொருளோடு
தான்பிற ஞகாத் தகையது சமாதி

இவை எட்டும் யோகாங்கங்கள் எனப்படும்.

89. ஆதாரம் ஆறு - மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணி பூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை.

90. இடை - வலப்புறமுள்ள நாடி.

பிங்கலை - இடப்புறமுள்ள நாடி

சுழுமுனை - நடுவில் முதுகெலும்பில் உள்ள நாடி

91. அசபாநடனம் - ஆரூர்த் தியாகராசப் பெருமானின் நடனம்.

92. புண்டரீகபுரம் - சிதம்பரம்

94. விமலர் - மலம் நீங்கியவர்.

97. மந்திரம் - பஞ்ச பிரமம் ஷடங்கம் ஆகிய ஸம்ஹிதா மந்திரம் 11.

பதம் - வியோம வியாபி முதலியன 81. வன்னம் அகாராதி அக்ஷரங்கள்.

98. கலை ஐந்து - நிவிர்த்தி. பிரதிஷ்டா, வித்யா. சாந்தி, சாந்தீயதை

98. உபதேசகலை - ஞானம் காண்டம்பற்றி இறைவன் தன்னின் வேறுய பசு பாசங்களையுடையனுதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்கு உணர்த்துமாறும் உயிரிஞேடுணர்வு தெரிவது.

101. எண்குணம் - 60ஆம் திருவிருத்தத்தில் கூறியவை.

106. தோல்வித்தானம் - பிறர் அனுமானம் சொல்லுங்கால் அங்குக் கூறப்படும் பிரதிஞ்ஞாஹானி முதலியன 22.

112. ஜீவன்முக்தி - பாசங்கள் நீங்கிய பிறகு, பிராரப்த கர்மத்திஞல் எடுத்த சரீரம் நீங்காது, முத்திய வத்தையிலுள்ள பசுவின் முத்திநிலை.

119. பூதாதி - பிருதிவி முதலியன.

129. விஞ்ஞான கலர் - ஒருமலமுடைய ஜீவர்.

சகலர் - மும்மலமுடையோர்.

133. தேசோமயம் - ஒளியுருவம்.

சிற்கனம் - ஞானப்பிழம்பு.

136. நிர்வாணம் - மோக்ஷம்.

147. பார்வை முதல் தீக்கை - சாக்ஷுஷதீக்கை முதலிய தீக்கைகள் 7.

151. ஆறுஅத்வா - மந்திர, பத, வர்ண, புவன, தத்துவ, கலை

159. வஸ்து - போருள்.

140. பாநு - சூரியன், அருக்கன்

163. தியாதா - தியானம் செய்பவன். தியேயம்-தியானிக்கப் [பேறுவது

165. நிட்களம் - கலையற்றவன்.

மித்தை - இல்லாது தோன்றுவது.

167. பேத்தம் - பந்தம், தளை.

169. சாக்கிரம் - விழிப்பு.

173. தாணு - சிவபெருமான்.

புற்கலன் - சீவன்.

174. உகளம் - இரண்டு (பசு-பாசம்)

181. அத்துவிதம் - இரண்டறக்கலத்தல்,

182. சலசம் - தாமரை.

188. தனு - உடல், கரணம் - இந்திரியம்.

203. ஐங்கோசம் - அன்னம், பிராணன், மனம், விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் என்பன.

207. மாயேயம் - மாயையில் உண்டானது.

211. நிரதிசயம் - மிக்கதற்ற.

212. ஞானத்தையுணர்த்தும் பேரு விரலும், சுட்டு விரலும் சேர்ந்த முத்திரை சிங்முத்திரை.

213. சோகம்பாவனை - தான் அதுவேனப் பாவித்தல்.

220. தூமாதிமார்க்கம் - கர்மி மரித்தபிறகு தூமம் (புகை) இரவு, கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயனம், :வருஷம், சந்திரன் முதலியவற்றின் அபிமானி தேவதைகளால் கூட்டிச் செல்லப்பட்டு மீளத்தக்க துறக்கத்திற்குச் செல்லும் வழி.

அர்ச்சிராதிமார்க்கம் - ஞானி சரீரத்தை விட்டபிறகு அர்ச்சஸ்(ஒளி) பகல், பூருவபக்ஷம், உத்தராயணம் வருஷம், வாயு, சூரியன் முதலிய வற்றின் அபிமானி தேவதைகளால் அழைத்துச்செல்லப்பட்டுப் பிரம லோகம் செல்லும் மீளத்திரும்பிவாராத வழி.

221. சாங்குசித்தர் - பண்டை நற்றவத்தால் பரமனைப் பத்தி பண்ணும் தோண்டர், போதம் மிகுத்தோர்.

221. வைநயிகர் - அறிவும், ஆற்றலும், காதலும் கோண்டு முத்திநேறி விழைபவர்.

228. துரியாதீதம் - சாக்கிரம், சோப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் என்ற அவத்தைகளைக் கடந்தநிலை.

229. நைட்டிகபிரமசரியம் - இறுதிவரையில் குருகுலத்தே பிரமசரியம்விரதம் பூண்டிருத்தல்.

231. இங்கிதம் - குறிப்பு.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

* 'சிவ' என்பது சிவபோகசாரம்.
